SFÂNTA EVANGELIE
A
DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI
NOSTRU
IISUS HRISTOS

SCRISĂ DE SFT. MATEIU

BUCUREȘTI
SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA
ȘI STRĂINĂTATE.
1913

SFÂNTA EVANGHELIE

A

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI

NOSTRU

IISUS HRISTOS

SCRISĂ DE SFT. MATEIU

BUCUREȘTI

1913

Tiberia — Marea Galilai.

PARTEA I.

Cartea faptelor lui Iisus Hristos. Veacurile de om dela Abraam până la Iosif.

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David,
fiul lui Abraam. 2 Abraam născù pe Isaac,
Isaac născù pe Iacob, Iacob născù pe Iuda şi
pe fraţii lui, 3 Iar Iuda născù pe Fares şi pe
Zara din Tamar, iar Fares născù pe Esrom,
Esrom născù pe Aram, 4 Iar Aram născù pe
Aminadab, Aminadab născù pe Naason, Naason
născù pe Salmon, 5 Iar Salmon născù pe Booz
din Rachab, iar Booz născù pe Obed din Rut,
Obed născù pe Iesse, 6 Iar Iesse născù pe
David împăratul. David împăratul născù pe So-
lomon din *femeia* lui Uria, 7 Iar Solomon născù
pe Roboam, Roboam născù pe Abia, Abia născù
pe Asaf. 8 Iar Asaf născù pe Iosafat, Iosafat
născù pe Ioram, Ioram născù pe Ozia, 9 Iar
Ozia născù pe Ioatam, Ioatam născù pe Achaz,
Achaz născù pe Ezechia, 10 Iar Ezechia născù
pe Manase, Manase născù pe Amos, Amos născù
pe Iosia, 11 Iar Iosia născù pe Iechonia şi pe
fraţii lui la strămutarea în Babilon. 12 Iar după
strămutarea în Babilon Iechonia născù pe Sala-
tiel, Salatiel născù pe Zorobabel, 13 Iar Zoro-
babel născù pe Abiud, Abiud născù pe Eliachim,
Eliachim născù pe Azor, 14 Iar Azor născù pe
Sadoc, Sadoc născù pe Achim, Achim născù pe
Eliud, 15 Iar Eliud născù pe Eleazar, Eleazar

născù pe Matan, Matan născù pe Iacob, 16 Iar
Iacob născù pe Iosif, bărbatul Mariei, din care
fu născut Iisus, care se zice Hristos. 17 Deci
toate veacurile de om dela Abraam până la
David veacuri de om patrusprezece, şi dela David
până la strămutarea în Babilon veacuri de om
patrusprezece, şi dela strămutarea în Babilon
până la Hristos veacuri de om patrusprezece.

Zămislirea, numele şi naşterea lui Hristos.

18 Iar naşterea lui Iisus Hristos astfel a fost.
Logodită fiind muma lui Maria cu Iosif, mai
înainte de a fi ei împreună s'a aflat având în
pântece din spirit sfânt. 19 Iar Iosif, bărbatul
ei, drept fiind şi nevoind s'o vădească, se hotărî
s'o părăsească în ascuns. 20 Acestea cugetând
în sine, iată îngerul Domnului i-se arătă în
vis, zicând: Iosife, fiul lui David, nu te teme
a-ţi luà femeie pe Maria, pentru că cel născut
în ea este din spirit sfânt. 21 Şi va naşte fiu,
şi vei chemà numele lui Iisus: căci el va mân-
tuì pe poporul său de păcatele lor. 22 Iar
toate acestea s'au făcut ca să se împlinească
ce s'a zis de Domnul prin profetul care zice:
23 «Iată fecioara în pântece va aveà şi va
naşte fiu, şi vor chemà numele lui Emanuel»,
care să tălmăceşte: cu noi *este* Dumnezeu. 24 Şi
deşteptându-se Iosif din somn, făcù cum îi po-
runcì îngerul Domnului, şi luă pe femeia sa.
25 Şi n'o cunoscù pe dînsa până ce născù fiu;
şi chemă numele lui Iisus.

PARTEA 2.

Magii dela răsărit.

Şi născut fiind Iisus în Betleemul Iudeii, în zi-
lele lui Irod împăratul, iată Magi dela răsă-

rit veniră la Ierusalim, zicând: 2 Unde este îm-
păratul născut al Iudeilor? căci noi am văzut
steaua lui în răsărit şi venirăm să ne închinăm
lui. 3 Şi auzind Irod împăratul se turbură, şi
tot Ierusalimul cu dînsul, 4 Şi adunând pe
toţi mai marii preoţilor şi cărturarii poporului,
cerù ştiinţă dela dînşii unde se naşte Hristos.
5 Iar ei îi ziseră: în Betleemul Iudeii; căci aşà
este scris prin profetul: 6 «Şi tu Betleem, pă-
mântul lui Iuda, nici de cum nu eşti mai mic
între povăţuitorii lui Iuda; căci din tine va ieşì
povăţuitor, care va paşte pe poporul meu Israel».
7 Atunci Irod chemând în ascuns pe Magi, îi
întrebă cu deamănuntul *despre* timpul stelei
apărute. 8 Şi trimiţându-i la Betleem, zise:
ducându-vă cercetaţi cu deamănuntul despre
copil; şi dacă l-aţi aflat, daţi-mi ştire, pentru
ca şi eu venind să mă închin lui. 9 Iar ei
ascultând de împăratul plecară; şi iată steaua
pe care o văzuse în răsărit mergeà înaintea
lor, până ce venind stătù deasupra unde erà co-
pilul. 10 Şi văzând steaua se bucurară cu bu-
curie foarte mare. 11 Şi venind în casă văzură
pe copil cu Maria muma lui, şi căzând se în-
chinară lui, şi deschizând comorile lor îi deteră
daruri, aur şi tămâie şi smirnă. 12 Şi luând
înştiinţare prin vis să nu se întoarcă la Irod,
pe altă cale se duseră în ţara lor.

Fuga lui Hristos la Egipet.

13 Şi plecând ei, iată, îngerul Domnului se
arătă în vis lui Iosif, zicând: sculându-te ia co-
pilul şi pe muma lui şi fugi în Egipet, şi stai acolo
până ce îţi voi spune; căci Irod are să caute pe
copil spre a-l pierde, 14 Iar el sculându-se luă

pe copil și pe muma lui și plecă în Egipet.
15 Și fu acolo până la sfârșirea lui Irod, pentru
ca să se împlinească ce s'a zis de Domnul prin
profetul, care zice: «din Egipet am chemat pe
fiul meu».

Uciderea copiilor la Betleem.

16 Atunci Irod văzând că fu luat în râs de
cătră Magi să mâniè foarte; și trimițând ucise
pe toți copiii ce erau în Betleem și în toate hotarele
lui dela doi ani și mai jos, după timpul
de care luase cunoștință cu deamănuntul dela
Magi. 17 Atunci se împlinì ce s'a zis de Ieremia
profetul, care zice: 18 «Glas în Rama se
auzì, suspin, plângere și țipăt mult; Rachel plângând
pe copiii săi și nu voià să se mângâe, căci
nu sunt».

Întoarcerea și locuirea lui Iisus n Nazaret.

19 Iar sfârșindu-se Irod, iată, îngerul Domnului
se arătă în vis lui Iosif în Egipet, 20 Zicând:
sculându-te ia copilul și pe muma lui și du-te
în pământul lui Israel, căci au murit cei care
căutau sufletul copilului. 21 Iar el sculându-se
luă copilul și pe muma lui și venì în pământul
lui Israel. 22 Dar auzind că Archelau domnește
peste Iudea în locul lui Irod tatăl său, se temù
să se ducă acolo; și luând știre în vis se duse
în părțile Galileii, 23 Și venind se așezà în orașul
numit Nazaret, pentru ca să se împlinească
ce s'a zis prin profeți, că Nazareu se va chemà.

PARTEA 3.

Ioan Botezătorul predică în pustie.

In zilele acelea vine Ioan Botezătorul predicând
în pustia Iudeii, 2 Zicând: pocăiți-vă,
căci s'a apropiat împărăția cerurilor. 3 Căci a-

cesta este cel zis prin Isaia profetul, care zice:
«glas de strigător în pustie; gătiţi calea Domnu-
lui, drepte faceţi cărările lui». 4 Şi acest Ioan
aveà îmbrăcămintea lui de peri de cămilă şi în-
cingătoare de piele împrejurul mijlocului său; iar
hrana lui erà locuste şi miere sălbatică. 5 A-
tunci ieşià la dînsul Ierusalimul şi toată Iudea
şi toată împrejurimea Iordanului, 6 Şi se bo-
tezau de către dînsul în râul Iordanului, măr-
turisindu-şi păcatele lor. 7 Şi văzând pe mulţi
dintre farisei şi saducei venind la botez, le zise:
pui de vipere, cine v'a arătat să fugiţi de urgia
viitoare? 8 Faceţi deci rod vrednic de pocăinţă,
9 Şi nu gândiţi să ziceţi în înşi-vă tată avem pe
Abraam; căci vă spun că poate Dumnezeu din
pietrile acestea să deştepte fiii lui Abraam.
10 Acum săcurea stă la rădăcina pomilor, deci
orice pom ce nu face rod bun se taie şi în foc
se aruncă. 11 Eu vă botez în apă spre pocăinţă;
iar cel care vine în urma mea este mai tare
decât mine, căruia nu-*i* sunt de îndestul să-*i*
port încălţămintea; acesta vă va botezà în spi-
rit sfânt şi foc. 12 A cărui lopată *este* în mâna
lui, şi-şi va curăţì aria şi va adunà grâul lui în
grânar, iar pleava o va arde în foc nestâns.

Ioan botează pe Iisus.

13 Atunci vine Iisus din Galilea la Iordan către
Ioan, spre a fi botezat de către acesta. 14 Iar
el îl oprià, zicând: eu am trebuinţă să fiu bote-
zat de tine, şi tu vii la mine? 15 Şi răspun-
zând Iisus îi zise: lasă acum, căci aşà ni-se cade
să împlinim orice dreptate; atunci îl lăsă.
16 Iar Iisus botezat fiind îndată ieşì din apă; şi
iată i-se deschiseră cerurile şi văzù spiritul al

lui Dumnezeu venind peste dînsul, pogorându-se
ca porumb. 17 Şi iată glas din ceruri, zicând:
acesta este Fiul meu cel iubit, în care am binevoit.

PARTEA 4.

Iisus este ispitit de trei ori de diavolul.

Atunci Iisus fu dus în pustie de către spiritul,
spre a fi ispitit de diavolul. 2 Şi după ce postì
patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, flămânzì
apoi. 3 Şi apropiindu-se de dînsul ispititorul, îi
zise: dacă Fiu eşti al lui Dumnezeu, zi ca pie-
trile acestea să se facă pâni. 4 Iar el răspun-
zând zise: scris este: «nu numai cu pâne va
trăì omul, ci cu orice cuvânt ce iese din gura
lui Dumnezeu». 5 Atunci îl duce pe el diavolul
în sânta cetate şi îl puse pe aripa sanctuarului,
6 Şi îi zice: dacă Fiu eşti al lui Dumnezeu,
aruncă-te jos; căci scris este că «îngerilor săi va
poruncì pentru tine şi pe mâni te vor ridicà, ca
nu cumvà să loveşti de piatră piciorul tău».
7 Zise Iisus lui: iarăş este scris: «nu ispitì pe
Domnul Dumnezeul tău». 8 Iarăş îl duce dia-
volul într'un munte foarte înalt şi îi arătă toate
împărăţiile lumii şi mărirea lor, 9 Şi îi zise:
toate acestea ţi le voi da, dacă căzând te vei
fi închinat mie. 10 Atunci îi zice Iisus: «mergi,
satană, căci scris este: Domnului Dumnezeului tău
te vei închinà şi numai lui vei slujì». 11 Atunci
îl lăsă diavolul, şi iată îngerii se apropiară de
dînsul şi îi slujiau.

Iisus începe propovăduirea.

12 Şi auzind că Ioan fu pus *în închisoare*, plecă
în Galilea. 13 Şi părăsind Nazaretul, venind se
aşeză în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui
Zabulon şi Neftalim, 14 Ca să fie împlinit ce s'a

zis prin Isaia profetul, care zice: 15 «Pământul
lui Zabulon şi pământul lui Neftalim spre mare,
dincolo de Iordan, Galilea neamurilor», 16 Po-
porul care se află în întunerec văzù lumină mare,
şi celor care şed în ţinut şi în umbră de moarte
le răsărì lumină. 17 De atunci începù Iisus să
predice şi să zică: pocăiţi-vă, căci s'a apropiat îm-
părăţia cerurilor.

Alegerea celor dintâi patru ucenici.

18 Şi umblând pe lângă marea Galileii văzù doi
fraţi, pe Simon numit Petru şi pe Andreiu fratele
lui, aruncând o plasă în mare; căci erau pescari,
19 Şi le zice: veniţi după mine şi vă voi face
pescari de oameni 20 Iar ei îndată lăsând plă-
şile îi urmară. 21 Şi mergând deacolo înainte
văzù alţi doi fraţi: pe Iacob al lui Zebedeu şi
pe Ioan fratele lui, în vas cu Zebedeu tatăl lor
întocmindu-şi plăşile, şi îi chemă. 22 Iar ei
îndată lăsând vasul şi pe tatăl lor îi urmară.

Iisus vindecă fel de fel de bolnavi.

23 Şi străbătù în toată Galilea, învăţând în sina
gogile lor şi predicând evangelia împărăţiei ş
vindecând orice boală şi orice neputinţă în popor.
24 Şi ieşì vestea despre dînsul în toată Siria; şi
aduseră la dînsul pe toţi care se aflau în suferinţe,
cuprinşi fiind de feluri de boale şi chinuri şi pe
demonizaţi şi lunateci şi slăbănogi, şi îi vindecă.
25 Şi îi urmară gloate multe din Galilea şi Deca-
pole şi Ierusalim şi Iudea şi de dincolo de Iordan.

PARTEA 5.

Iisus ţine cuvântare pe munte. Fericirile. Demnitatea şi sarcina ucenicilor.

Şi văzând gloatele se suì pe munte; şi şezând el
venirà la dînsul ucenicii săi; 2 Şi deschizând

gura sa ĭi învăţà, zicând: 3 Fericiţi cei săraci
cu spiritul, că a lor este împărăţia cerurilor.
4 Fericiţi cei blânzi, că ei vor moşteni pământul.
5 Fericiţi cei care plâng, că ei vor fi mângăiaţi.
6 Fericiţi cei care flămânzesc şi însătoşează de dreptate, că ei se vor săturà.
7 Fericiţi cei milostivi, că ei vor fi miluiţi.
8 Fericiţi cei curaţi cu inima, că ei vor vedeà pe Dumnezeu.
9 Fericiţi făcătorii de pace, că ei se vor chemà
fiii lui Dumnezeu.
10 Fericiţi cei goniţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor.
11 Fericiţi sunteţi când vă vor mustrà şi vă vor
gonì şi vor zice împrotiva voastră orice rău
minţând pentru mine.
12 Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri; căci
aşà goniră pe profeţii cei mai înainte de voi.
13 Voi sunteţi sarea pământului; iar dacă sarea
îşi va fi pierdut puterea, prin ce va dobândì *iarăş*
puterea *ei* sărătoare? Pentru nimic nu mai are
tărie, fără numai aruncată fiind în afară să fie
călcată de oameni.
14 Voi sunteţi lumina lumii.
Nu se poate ascunde cetatea aşezată deasupra
muntelui;
15 Nici *oamenii* nu aprind lumină şi
o pun sub obroc, ci în sfeşnic şi luminează tuturor celor *care sunt* în casă.
16 Aşà să lumineze
lumina voastră înaintea oamenilor, pentru ca să
vază faptele voastre cele bune şi să mărească
pe Tatăl vostru care *este* în ceruri.

Adevărata împlinire a legii.

17 Nu gândiţi că am venit să desfiinţez legea
sau profeţii; n'am venit să desfiinţez ci să desăvârşesc.
18 Căci adevăr zic vouă, până ce va fi trecut
cerul şi pământul, o iotă sau un corn *de literă* nu
se va pierde din lege, până să se facă tot.
19 Deci

cine va fi desfiinţat una din aceste porunci foarte
mici şi va fi învăţat aşà pe oameni, se va che-
mà cel mai mic în împărăţia cerurilor, iar cine
va fi făcut şi va fi învăţat, acesta mare se va
chemà în împărăţia cerurilor. 20 Căci zic vouă,
dacă nu va fi prisosit dreptatea voastră mai mult
decât a cărturarilor şi a fariseilor, nu veţi întrà
întru împărăţia cerurilor. 21 Aţi auzit că s'a
zis celor de demult: «nu omorî»; şi cine va fi
omorît vinovat va fi judecăţii. 22 Iar eu zic
vouă că oricine care se mânie pe fratele său
vinovat va fi judecăţii, şi cine va fi zis fratelui
său: raca, vinovat va fi sinedriului; iar cine va
fi zis: nemintosule, vinovat va fi la gheena fo-
cului. 23 Deci dacă aduci darul tău la altar şi
acolo îţi vei fi adus aminte că fratele tău are
ceva împrotiva ta, 24 Lasă acolo darul tău îna-
intea altarului şi mergi întâiu, împacă-te cu
fratele tău şi atunci venind adu darul tău. 25 Fii
învoitor cu împrotivitorul tău curând până eşti
pe cale cu dînsul, ca nu cumvà împrotivitorul
să te deà judecătorului şi judecătorul slujitoru-
lui, şi vei fi aruncat în închisoare. 26 Adevăr
zic ţie, nu vei ieşì de acolo până când nu vei
fi dat cel din urmă ban. 27 Aţi auzit că s'a zis:
«nu săvîrşì adulter». 28 Iar eu zic vouă că ori-
cine care se uită le femeie spre a o poftì a şi
săvîrşit adulter cu dînsa în inima lui. 29 Şi
dacă ochiul tău cel drept te sminteşte, scoate-l
afară şi îl aruncă dela tine; căci mai bine îţi
este ca să piară unul din membrele tale şi nu
tot corpul tău să fie aruncat în gheenă. 30 Şi
dacă mâna ta cea dreaptă te sminteşte, taie-o şi
aruncă-o dela tine; căci mai bine îţi este ca să

piară unul din membrele tale, şi nu tot corpul
tău să se ducă în gheenă. 31 S'a zis: «cine va
fi lăsat pe femeia sa, să-i deà carte de despăr-
ţire». 32 Iar eu zic vouă că oricine care lasă
pe femeia sa afară de cuvânt de desfrânare, o
face să fie adulteră, şi cine va fi luat pe cea
lăsată, să face adulter. 33 Iarăş aţi auzit că s'a
zis celor de demult. «nu jurà strâmb, ci dă
Domnului jurămintele tale». 34 Iar eu zic vouă,
nu juraţi nici decum, nici pe cer, că este scaun
al lui Dumnezeu 35 Nici pe pământ, că este
aşternut al picioarelor lui · nici pe Ierusalim, că
este cetate a marelui împărat 36 Nici pe capul
tău nu jurà, că nu poţi face un păr alb sau
negru. 37 Ci fie cuvântul vostru aşà, aşà; nu,
nu; iar mai mult decât acestea este dela cel rău.
38 Aţi auzit că s'a zis · «ochiu pentru ochiu şi
dinte pentru dinte». 39 Iar eu zic vouă nu staţi
împrotiva celui rău; ci oricine te loveşte peste
falca ta cea dreaptă, intoarce-i şi pe cealaltă;
40 Şi celui care voeşte a se judecà cu tine şi
a-ţi luà cămaşa, lasă-i şi vestmântul. 41 Şi
oricine îţi va pune angara pentru milă du-te
cu dînsul două. 42 Celui care cere dela tine
dă-i, şi dela cel care voeşte a se împrumutà
dela tine nu îţi întoarce faţa. 43 Aţi auzit că
s'a zis: «iubeşte pe aproapele tău» şi ureşte pe
vrăjmaşul tău. 44 Iar eu zic vouă: iubiţi pe
vrăjmaşii voştri şi rugaţi-vă pentru cei care vă
gonesc pe voi, 45 Pentru ca să fiţi fiii ai Ta-
tălui vostru cel din ceruri, că el face să răsară
soarele său peste răi şi peste buni, şi plouă
peste drepţi şi peste nedrepţi. 46 Căci dacă
iubiţi pe cei care vă iubesc pe voi, ce plată

aveţi? Nu oare şi vameşii fac aceeaşi? 47 Şi
dacă îmbrăţişaţi cu iubire pe fraţii voştri numai,
ce faceţi mai mult? Oare nu şi păgânii fac
aceeaşi? 48 Drept aceea fiţi voi desăvârşiţi, după
cum Tatăl vostru cel ceresc desăvârşit este.

PARTEA 6.

Iisus continuă cuvântarea pe munte. Despre pomană, rugare şi post.

Luaţi aminte să nu desfăşuraţi vârtutea voastră
înaintea oamenilor spre a fi priviţi de dînşii;
iar de nu, plată nu aveţi dela Tatăl vostru care
este în ceruri. 2 Deci când faci milostenie, nu
trâmbiţà înaintea ta, după cum fac făţarnicii în
sinagogi şi pe strade, ca să fie lăudaţi de oa-
meni; adevăr zic vouă, *ei* îşi iau plata lor. 3 Iar
tu când faci milostenie să nu ştie stânga ta ce
face dreapta ta, 4 Ca să fie milostenia ta într'-
ascuns; şi Tatăl tău care vede într'ascuns îţi va
răsplătì ţie. 5 Şi când vă rugaţi, nu fiţi ca fă-
ţarnicii; că iubesc să se roage stând în sinagogi
şi în unghiurile stradelor, ca să se arate oame-
nilor. Adevăr zic vouă, *ei* îşi iau plata lor.
6 Iar tu când te rogi, intră în camera ta şi în-
chizând uşa ta roagă-te Tatălui tău cel într'as-
cuns, şi Tatăl tău care vede într'ascuns îţi va
răsplătì ţie. 7 Rugându-vă nu sporiţi multe ca
păgânii; căci li-se pare că în vorbirea lor multă
vor fi ascultaţi. 8 Deci nu vă asemănaţi lor;
căci ştie Tatăl vostru de ce aveţi trebuinţă mai
înainte de a cere voi dela dînsul. 9 Deci voi
rugaţi-vă astfel: Tatăl nostru care eşti în ceruri,
fie sfinţit numele tău; 10 Vie împărăţia ta,
facă-se voia ta, cum în cer şi pe pământ;
11 Pânea noastră cea de toate zilele dă ne-o nouă

astăzi; 12 Şi ne iartă nouă datoriile noastre,
cum şi noi am iertat datorilor noştri; 13 Şi nu
ne duce pe noi în ispită, ci ne scapă de cel rău.
*Că a ta este împărăţia şi puterea şi mărirea în
veci; amin.* 14 Căci dacă veţi fi iertat oameni-
lor greşalele lor, vă va iertà şi vouă Tatăl
vostru cel ceresc. 15 Iar dacă nu veţi fi iertat
oamenilor, nici Tatăl vostru nu va iertà greşa-
lele voastre. 16 Când postiţi, nu fiţi ca făţar-
nicii posomorâţi; căci îşi întunecă feţele ca să
se arate oamenilor că postesc. Adevăr zic vouă,
ei îşi iau plata lor. 17 Iar tu când posteşti un-
ge-ţi capul şi spăla-ţi faţa, 18 Ca să nu te arăţi
oamenilor că posteşti, ci Tatălui tău care este
într'ascuns, şi Tatăl tău care vede într'ascuns
îţi va răsplătì.

Să ne ferim de cele pământeşti.

19 Nu vă adunaţi comori pe pământ, unde molie
şi rugină le strică, şi unde furii *le* desgroapă şi *le*
fură. 20 Ci adunaţi-vă comori în cer, unde nici
rugine nu le strică, şi unde furii nu *le* desgroapă
nici nu *le* fură. 21 Căci unde este comoara ta,
acolo va fi şi inima ta. 22 Luminătorul corpului
este ochiul. Dacă ochiul tău este curat, tot corpul
tău va fi luminos; 23 Iar dacă ochiul tău este rău,
tot corpul tău va fi întunecos. Deci dacă lumina
ce *este* în tine, întunerec este, cât de mare *este*
întunerecul. 24 Nimeni nu poate slujì la doi
domni; căci sau pe unul va urî şi pe celalalt
îl va iubì, sau de unul se va ţineà şi pe celalalt
îl va despreţuì, nu puteţi slujì lui Dumnezeu şi
lui Mamona. 25 Drept aceea zic vouă: nu vă
îngrijiţi pentru sufletul vostru ce să mâncaţi *şi
ce se beţi,* nici pentru corpul vostru *cu* ce să vă

îmbrăcaţi. Oare sufletul nu este mai mult decât
hrana şi corpul decât îmbrăcămintea? 26 Uitaţi-
vă la paserile cerului, că nici nu seamănă, nici
nu seceră, nici nu adună în grânar, şi Tatăl
vostru cel ceresc le hrăneşte; oare voi nu sun-
teţi cu mult mai presus de ele? 27 Şi cine
dintre voi îngrijind poate adăogà peste vârsta
sa un cot? 28 Şi pentru îmbrăcăminte ce în-
grijiţi? Uitaţi-vă cu băgare de seamă la crinii
câmpului cum cresc; nu se ostenesc, nici nu torc.
29 Şi zic vouă că nici Solomon în toată mărirea
lui nu se îmbrăcà ca unul dintre aceştia. 30 Şi
dacă Dumnezeu îmbrăcă astfel a câmpului iarbă
care este astăzi şi mâne se aruncă în cuptor,
oare nu cu mult mai vârtos pe voi, puţin cre-
dincioşilor? 31 Deci nu vă îngrijiţi, zicând: ce
să mâncăm sau ce să bem sau cu ce să ne îm-
brăcăm? 32 Că toate acestea păgânii *le* caută;
căci ştie Tatăl vostru cel ceresc că aveţi tre-
buinţă de toate acestea. 33 Căutaţi dar mai
întâiu împărăţia şi dreptatea lui, şi toate aces-
tea se vor adăogà vouă. 34 Deci nu vă îngri-
jiţi pentru mâne; căci ziua de mâne va îngrijì
dela sine; destul este zilei răutatea ei.

PARTEA 7.

Sfârşitul cuvântării depe munte. Despre judecarea pripită şi uşuratecă.

Nu judecaţi ca să nu fiţi judecaţi. 2 Căci cu ju-
decata cu care judecaţi veţi fi judecaţi, şi cu
măsura cu care măsuraţi vi-se va măsurà. 3 De
ce vezi gunoiul ce este în ochiul fratelui tău,
şi nu zăreşti bârna din ochiul tău? 4 Sau cum
vei zice fratelui tău: stăi să scot gunoiul din
ochiul tău, şi iată bârna *este* în ochiul tău.

5 Făţarnice, scoate mai întâiu bârna din ochiul
tău, şi atunci vei vedeà să scoţi gunoiul din
ochiul fratelui tău. 6 Nu daţi ce este sfânt câ-
nilor, nici nu aruncaţi mărgăritarele voastre
înaintea porcilor, ca nu cumvà să le calce cu
picioarele lor şi întorcându-se să vă sfăşie pe voi.

Despre puterea rugăciunii.

7 Cereţi şi se va da vouă, căutaţi şi veţi
aflà; bateţi şi se va deschide vouă. 8 Căci ori-
cine care cere ia, şi cine caută află, şi celui
care bate *i*-se va deschide. 9 Sau care este
omul dintre voi dela care va cere fiul său pâne,
nu cumvà îi va da piatră? 10 Sau dacă va cere
peşte, nu cumvà îi va da lui şarpe? 11 Deci
dacă voi răi fiind, ştiţi să daţi lucruri bune la
copiii voştri, cu atât mai vârtos Tatăl vostru cel
din ceruri va da *cele* bune celor care cer dela
dînsul. 12 Deci toate câte aţi voì să vă facă
vouă oamenii, aşà şi voi faceţi lor, căci aceasta
este legea şi profeţii.

Despre împlinirea voinţei dumnezeeşti.

13 Întraţi prin poarta cea strâmtă, că largă *este*
poarta şi lată calea care duce la peire, şi mulţi
sunt care întră prin ea, 14 Că strâmtă este poarta
şi îngustă calea care duce la vieaţă, şi puţini sunt
care o află. 15 Feriţi-vă de profeţi mincinoşi, care
vin la voi în îmbrăcăminte de oi şi pe dinlăuntru
sunt lupi răpitori, 16 După roadele lor îi veţi
cunoaşte pe dînşii; au doar culeg *oamenii* struguri
din spini sau smochine din ciulini? 17 Astfel
orice pom bun face roade bune, iar pomul
rău face roade rele. 18 Pom bun nu poate face
roade rele, nici pom rău nu *poate* face roade
bune. 19 Orice pom ce nu face rod bun, se taie

şi se aruncă în foc. 20 Drept aceea după roa-
dele lor îi veţi cunoaşte pe dînşii. 21 Nu ori-
cine care îmi zice mie: Doamne, Doamne, va
întrà în împărăţia cerurilor, ci care face voia
Tatălui meu care este în ceruri. 22 Mulţi îmi
vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, nu în
numele tău am profetizat, şi în numele tău am
scos afară demonii, şi în numele tău am făcut
multe minuni? 23 Şi atunci voi mărturisì lor
că nici odată nu v'am cunoscut; depărtaţi-vă
dela mine care lucraţi fărădelegea». 24 Deci
oricine care aude aceste cuvinte ale mele şi le
face va fi asemenea bărbatului cu minte, care
şi-a clădit casa lui pe piatră. 25 Şi a căzut
ploaie şi au venit râurile şi au suflat vânturile
şi au bătut în casa aceea, şi n'a căzut, căci
erà întemeiată pe piatră. 26 Şi oricine care
aude aceste cuvinte ale mele şi nu le face, va
fi asemenea bărbatului fără minte, care şi-a
clădit casa lui pe nisip, 27 Şi a căzut ploaie
şi au venit râurile şi au suflat vânturile şi au
izbit în casa aceea, şi a căzut, şi căderea ei a
fost mare. 28 Şi fu când sfârşì Iisus cuvintele
acestea, gloatele rămaseră uimite de învăţătura
lui; 29 Căci le învăţà, ca *unul* care are putere,
iar nu ca cărturarii lor.

PARTEA 8.

Iisus însănătoşează pe un lepros.

Şi dându-se el jos depe munte, îi urmară gloate
multe. 2 Şi iată un lepros, apropiindu-se de
dînsul i-se închină, zicând: Doamne, dacă vo-
ieşti poţi să mă curăţeşti. 3 Şi întinzând mâna
îl atinse, zicându-i: voesc, fii curăţit; şi îndată
fu curăţită lepra lui. 4 Şi Iisus îi zice: vezi nu

spune nimănui, ci mergi, arată-te preotului şi du
darul pe care i-a rânduit Moise spre mărturie lor.

Vindecarea slugii sutaşului.

5 Şi întrând el în Capernaum, s'a apropiat
de dînsul un sutaş rugându-l 6 Şi zicând:
Doamne, sluga mea zace în casă slăbănog, chi-
nuindu-se cumplit. 7 *Iisus* îi zice: venind eu
îl voi însănătoşì. 8 Şi răspunzând sutaşul zise:
Doamne, nu sunt destoinic ca să întri sub aco-
perişul meu; ci zi numai un cuvânt şi se va
tămăduì sluga mea. 9 Căci şi eu sunt om sub
stăpânire, având sub mine ostaşi, şi zic aces-
tuia: du-te, şi se duce; şi altuia: vino, şi vine;
şi slugei mele: fă aceasta, şi face. 10 Iar Iisus
auzind se miră şi zise celor care îi urmau:
adevăr zic vouă, nici în Israel n'am găsit atâta
credinţă. 11 Dar vă zic vouă că mulţi dela ră-
sărit şi dela apus vor venì şi vor stà la masă
cu Abraam şi Isaac şi Iacob în împărăţia ceru-
rilor. 12 Iar fiii împărăţiei vor merge în întu-
nerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea
şi scârşnirea dinţilor. 13 Şi zise Iisus sutaşu-
lui: du-te, fie ţie cum ai crezut, şi se tămăduì
sluga lui în acel ceas.

Iisus vindecă pe soacra lui Petru şi pe alţi bolnavi.

14 Şi venind Iisus în casa lui Petru văzù pe
soacra acestuia zăcând şi aprinsă de friguri.
15 Şi atinse mâna ei şi o lăsară frigurile, şi ea se
sculă şi-i slujià lui. 16 Iar făcându-se seară îi adu-
seră mulţi demonizaţi şi scoase afară spiritele
prin cuvânt numai, şi tămăduì pe toţi care aveau
suferinţe, 17 Pentru ca să fie împlinit ce s'a zis
prin Isaia profetul, care zice: «acesta luă slăbi-
ciunile noastre şi boalele *noastre* le purtă».

Iisus îndeamnă pe doi ucenici.

18 Şi văzând Iisus gloate multe împrejurul său
poruncì a trece dincolo. 19 Şi apropiindu-se de el
un cărturar, îi zise: Învăţătorule, îţi voi urmà ori
unde vei merge. 20 Dar Iisus, îi zice: vulpile au
vizuini şi paserile cerului locuinţe, însă Fiul
omului nu are unde să-şi plece capul. 21 Iar
un altul dintre ucenicii *săi* îi zise: Doamne, dă-
mi voe să mă duc mai întâiu şi să îngrop pe tatăl
meu. 22 Dar Iisus îi zice: urmează-mi, şi lasă
morţii să îngroape pe morţii lor.

Iisus potoleşte furtuna pe mare.

23 Şi intrând el în vas, îi urmară ucenicii lui.
24 Şi iată furtună straşnică să făcù pe mare, în-
cât vasul se acoperià de valuri; iar el dormià.
25 Şi apropiindu-se de dînsul *ucenicii* îl deşteptară,
zicând: Doamne, scapă-ne, pierim! 26 Iar el le zi-
ce: ce sunteţi fricoşi, puţin credincioşilor? Atunci
sculându-se certă vânturile şi marea şi se făcù
linişte mare. 27 Iar oamenii se mirară, zicând:
ce fel este *omul* acesta, pentru că şi vânturile
şi marea îl ascultă?

Iisus vindecă pe doi îndrăciţi.

28 Şi trecând el dincolo în ţinutul Gadarenilor, îl
întâmpinară doi demonizaţi, ieşind din *gropi* de
morminte, foarte înfuriaţi, încât nimenea nu puteà
trece pe aceea cale. 29 Şi iată strigară zicând,
ce avem noi cu tine, Fiule al lui Dumnezeu? Ai
venit aici mai înainte de timp ca să ne chinu-
eşti? 30 Şi erà departe de dînşii păscând o
turmă de porci mulţi. 31 Iar demonii îl rugau,
zicând: dacă ne scoţi afară, trimite-ne în turma
de porci. 32 Şi el le zise: mergeţi. Iar ei ieşind
se duseră în turma de porci; şi iată toată turma

se repezì depe râpă în mare, şi murì în apă.
33 Iar pazitorii fugiră, şi ducându-se în oraş
spuseră tot, şi cele ale celor demonizaţi. 34 Şi
iată tot oraşul ieşì spre întâmpinarea lui Iisus,
şi văzându-l îl rugară ca să treacă din ţinutul lor.

PARTEA 9.

Iisus însănătoşează la Capernaum pe un slăbănog.

Şi întrând în vas trecù dincoace şi venì în ora-
şul său. 2 Şi iată îi aduseră pe un slăbănog
zăcând pe pat. Şi văzând Iisus credinţa lor, zise
slăbănogului: îndrăsneşte, fiule, iertate îţi sunt
păcatele. 3 Şi iată unii dintre cărturari ziseră
întru sine: acesta defaimă. 4 Dar Iisus, ştiind
cugetele lor, zise: pentru ce cugetaţi rele în ini-
mile voastre? 5 Căci ce este mai lesne a zice:
iertate îţi sunt păcatele, sau a zice: scoală-te şi
umblă? 6 Dar ca să ştiţi că putere are Fiul
omului pe pământ a iertà păcatele, atunci zice
slăbănogului: sculându-te ridică patul tău şi mergi
la casa ta. 7 Şi sculându-se se duse la casa lui.
8 Iar gloatele văzând se temură şi măriră pe
Dumnezeu care dă oamenilor putere ca aceasta.

Mateiu şi ucenicii lui Ioan Botezătorul.

9 Şi trecând de acolo Iisus văzù pe un om şe-
zând la vamă, Mateiu numele lui, şi îi zice: ur-
mează-mi. Şi sculându-se îi urmă. 10 Şi fu când
şedeà el la masă în casă, iată mulţi vameşi şi
păcătoşi venind şezură la masă împreună cu
Iisus şi cu ucenicii lui. 11 Şi fariseii văzând zi-
ceau ucenicilor lui: pentru ce Învăţătorul vostru
mănâncă cu vameşii şi păcătoşii? 12 Iar el au-
zind zise: n'au trebuinţă de doftor cei tari, ci
care sufăr. 13 Ducându-vă dar, învăţaţi ce este:
«milă voesc, iar nu jertfă». Căci n'am venit să

chem pe drepţi, ci pe păcătoşi. 14 Atunci viu
la dînsul ucenicii lui Ioan, zicând: pentru ce noi
şi fariseii postim, iar ucenicii tăi nu postesc?
15 Şi le zise Iisus: nu cumvà pot prietenii mire-
lui să se întristeze, pe cât timp este mirele cu
ei? Vor venì zile, când mirele va fi luat dela
dînşii, şi atunci vor postì. 16 Nimeni nu pune
bucată de petec nou la vestmânt vechiu, căci
aceea ce este pus ca umplutura lui rupe din vest-
mânt şi o ruptură mai rea se face. 17 Nici nu
pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; iar dacă
pun, se sparg burdufurile, şi vinul se varsă şi
burdufurile se nimicesc; ci pun vin nou în bur-
dufuri noi, şi amândouă se păstrează împreună.

Fiica lui Iair şi femeia sângerândă.

18 Acestea vorbind el lor, iată un mai mare ve
nind la dînsul i-se închină, zicând: fiica mea
murì acum; dar venind pune mâna ta peste
dînsa, şi va fi vie. 19 Şi sculându-se Iisus îi
urmă *şi îi urmară* şi ucenicii lui. 20 Şi iată o
femeie cu scurgere de sânge de doisprezece ani
apropiindu-se dinapoi atinse ciucurele vestmân-
tului său; 21 Căci ziceà în sine: numai de voi
atinge vestmântul lui, voi fi scăpată. 22 Iar Iisus
întorcându-se şi văzând-o, zise: îndrăsneşte, fiică;
credinţa ta te-a scăpat. Şi fu tămăduită femeia
din ceasul acela. 23 Şi venind Iisus la casa mai
marelui şi văzând pe cântători din fluer şi gloata
făcând sgomot, zise: 24 Depărtaţi-vă căci n'a
murit fata, ci doarme. Iar ei râdeau de dînsul.
25 Şi când gloata fu dată afară, întrând apucă
mâna ei, şi se sculă fata. 26 Şi se duse vestea
aceasta peste tot pământul acela.

Doi orbi şi mutul.

27 Şi trecând Iisus de acolo, îi urmară doi orbi
strigând şi zicând: miluește-ne Fiul lui David.
28 Iar el întrând în casă se apropiară orbii de
dînsul, şi Iisus le zice: credeţi că pot face aceasta?
Dînşii îi zic: aşà, Doamne. 29 Atunci atinse
ochii lor, zicând: după credinţa voastră fie vouă.
30 Şi se deşchiseră ochii lor. Şi îi certă Iisus,
zicând: vedeţi, nimeni să nu ştie. 31 Iar ei ie-
şind răspândiră vestea despre dînsul în tot pă-
mântul acela. 32 Şi plecând ei afară, iată îi adu-
seră un om mut având demon. 33 Şi demonul
fiind scos afară, mutul vorbì. Şi se mirară gloa-
tele, zicând: nici odată nu s'a arărat aşà în Is-
rael. 34 Iar fariseii ziceau: prin mai marele
demonilor scoate afară pe demoni.

Iisus propovăduind şi vindecând zise că sunt puţini lucrători.

35 Şi străbăteà Iisus toate oraşele şi satele,
învăţând în sinagogile lor şi predicând evange-
lia împărăţiei şi vindecând orice boală şi orice slă-
biciune. 36 Iar văzând gloatele i-se făcù milă de
dînsele, că erau leşinate şi părăsite ca oi nea-
vând păstor. 37 Atunci zice ucenicilor săi: sece-
rişul este mult, iar lucrătorii puţini: 38 Rugaţi-
vă deci de domnul secerişului, ca să scoată lucră-
tori la secerişul său.

PARTEA 10.

Trimiterea celor doisprezece apostoli, îi împuterniceşte şi-i povăţuieşte.

Şi chemând la sine pe cei doisprezece ucenici
ai săi le dete putere peste spiritele necu-
rate, ca să le deà afară şi să tămăduească orice
boală şi orice slăbiciune. 2 Iar numele celor

doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâiu
Simon, numit Petru, şi Andreiu fratele lui, Iacob
al lui Zebedeu şi Ioan fratele lui, 3 Filip şi
Bartolomeu, Toma şi Mateiu vameşul, Iacob al
lui Alfeu şi Lebeu, numit Tadeu, 4 Simon Ca-
naneul şi Iuda Iscariotul, care l-a şi dat prins.
5 Pe aceşti doisprezece îi trimise Iisus porun-
cindu-le lor, zicând: în cale de păgâni nu mer-
geţi şi în oraş de Samaritani nu intraţi, 6 Mer-
geţi mai vârtos către oile cele pierdute de casa
lui Israel. 7 Iar mergând predicaţi, zicând că
s'a apropiat împărăţia cerurilor. 8 Pe nepu-
tincioşi tămăduiţi, pe morţi înviaţi, pe leproşi
curăţiţi, pe demoni daţi afară; în dar aţi luat,
în dar daţi. 9 Nu câştigaţi aur, nici argint, nici
aramă la încingătorile voastre, 10 Nici traistă
în cale, nici două vestminte, nici încălţăminte, nici
toiag; căci vrednic este lucrătorul de hrana sa.
11 În orice oraş sau sat veţi fi întrat, cercetaţi
cine este într'însul vrednic; şi acolo rămâneţi
până când veţi fi ieşit. 12 Iar întrând în aceea
casă, uraţi ei bine. 13 Şi dacă este casa aceea
vrednică, vie urarea voastră peste dînsa; iar
dacă nu este vrednică, urarea voastră întoarcă-
se spre voi. 14 Şi cine nu va fi primit pe voi,
nici nu va fi ascultat cuvintele voastre, ieşind
din casa aceea sau din oraşul acela, scuturaţi
praful depe picioarele voastre. 15 Adevăr zic
vouă, mai uşor va fi pământului Sodomei şi Go-
morei în zi de judecată decât oraşului aceluia.
16 Iată eu vă trimit ca oi în mijlocul lupilor;
fiţi dar înţelepţi ca şerpii şi fără răutate ca po-
rumbeii. 17 Feriţi-vă de oameni; căci vă vor da
în sinedrii şi în sinagogile lor vă vor biciui;

18 Şi înaintea stăpânitorilor şi împăraţilor veţi
fi duşi pentru mine, spre mărturie lor şi păgâ-
nilor. 19 Iar când vă vor da pe voi, nu îngri-
jiţi cum sau ce să vorbiţi; căci vi-se va da
vouă în ceasul acela ce să vorbiţi; 20 Căci nu
sunteţi voi care vorbiţi, ci Spiritul Tatălui vostru
este care vorbeşte în voi. 21 Şi va da frate pe
frate la moarte, şi tată pe copil, şi se vor sculà
copiii asupra părinţilor şi îi vor omorî pe ei.
22 Şi veţi fi urîţi de toţi pentru numele meu;
dar care rabdă până în sfârşit, acesta se va
mântuì. 23 Şi când vă gonesc pe voi din acest
oraş, fugiţi în celalt, căci adevăr zic vouă, nu
veţi fi sfârşit oraşele lui Israel până ce va fi
venit Fiul omului. 24 Nu este ucenic mai pe
sus de învăţătorul, nici slugă mai pe sus de stă-
pânul său. 25 Destul este ucenicului să fie ca
învăţătorul său şi sluga ca stăpânul său. Dacă
pe stăpânul casei îl numiră Beelzebul, cu atât
mai vârtos pe casnicii lui. 26 Deci nu vă temeţi
de dînşii; căci nimic nu este acoperit, care să
nu fie descoperit, şi ascuns care să nu fie cu-
noscut. 27 Aceeace eu vă zic vouă la întune-
rec, spuneţi la lumină; şi ceeace auziţi la ureche,
vestiţi depe case. 28 Şi nu vă temeţi de cei
care ucid corpul, sufletul nu-l pot ucide; temeţi-
vă mai vârtos de acela care poate să piarză
în gheenă şi sufletul şi corpul. 29 Au doară nu
se vând două vrăbii pentru un ban? Şi *nici* una
din ele nu va cădeà pe pământ fără *ştirea* Ta-
tălui vostru. 30 Chiar şi perii capului vostru sunt
toţi număraţi. 31 Drept aceea nu vă temeţi;
voi sunteţi mai pe sus de multe vrăbii. 32 Deci
oricine care va mărturisì pentru mine înaintea

oamenilor, voi mărturisì şi eu pentru el înaintea
Tatălui meu care este în ceruri; 33 Şi oricine
mă va fi tăgăduit pe mine înaintea oamenilor,
îl voi tăgăduì şi eu pe dînsul înaintea Tatălui
meu care este în ceruri. 34 Nu socotiţi că am
venit să pun pace pe pământ; nu am venit să
pun pace, ci spadă. 35 Căci am venit să în-
vrăjbesc pe om cu tatăl său, şi pe fată cu mumă
sa, şi pe noră cu soacra ei. 36 Şi vrăjmaşi ai
omului *sunt* casnicii lui. 37 Cine iubeşte pe tată
sau pe mumă mai mult decât pe mine, nu este
vrednic de mine; şi cine iubeşte pe fiu sau pe
fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de
mine. 38 Şi oricine nu ia crucea sa şi nu-mi
urmează mie, nu este vrednic de mine. 39 Cine
va fi aflat sufletul său, îl va pierde, şi cine va fi
pierdut sufletul său pentru mine, *acela* îl va aflà.
40 Cine *vă* primeşte pe voi, pe mine *mă* primeşte,
şi cine *mă* primeşte pe mine, primeşte pe care m'a
trimis pe mine. 41 Cine primeşte profet în nume
de profet, plată de profet va luà, şi cine primeşte
pe drept în nume de drept, plata de drept va luà.
42 Şi cine va fi adăpat în nume de ucenic pe
unul dintre aceşti mici numai cu un păhar de
apă rece, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa.

PARTEA 11.

Ioan trimite pe ucenicii săi la Hristos. Hristos mărturiseşte pentru Ioan şi aseamănă pe Iudei cu copiii cari stau în târguri.

Şi a fost când sfârşì Iisus, dând învăţături celor
doisprezece ucenici ai săi, trecù de acolo ca să
înveţe şi să predice în oraşele lor. 2 Iar Ioan
auzind în închisoare de faptele lui Hristos, tri-
miţând îl întrebă prin ucenicii săi: 3 Tu eşti

care vine, sau pe altul să așteptăm? 4 Și răspunzând
Iisus, le zise: mergând spuneți lui Ioan
cele ce auziți și vedeți: 5 Orbii văd și șchiopii
umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se
scoală, și săracilor se binevestește; 6 Și fericit
este cine nu se va fi smintit în mine. 7 Iar
plecând aceștia, începù Iisus să vorbească gloatelor
despre Ioan: ce ați ieșit în pustie să vedeți?
O trestie clătinându-se de vânt? 8 Dar
ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în vestminte
moi? Iată cei care poartă *vestminte* moi
sunt în casele împăraților. 9 Dar ce ați ieșit?
Să vedeți un profet? Adevăr zic vouă, și mai
mult decât un profet. 10 Acesta este despre
care s'a scris: «iată eu trimit înaintea feții tale
pe îngerul meu, care va gătì calea ta înaintea
ta». 11 Adevăr zic vouă, nu s'a ridicat dintre
cei născuți de femei *vre-unul* mai mare decât
Ioan Botezătorul; și cine este mai mic în împărăția
cerurilor, este mai mare decât dînsul.
12 Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum
împărăția cerurilor se ia prin stăruință, și cei
care întrebuințează stăruința pun mâna pe ea.
13 Căci toți profeții și legea până la Ioan profetizară.
14 Și dacă voiți să primiți, el este
Ilie care are să fie. 15 Cine are urechi să
auză. 16 Dar cu cine voi asemănà neamul acesta?
Este asemenea unor copii, care stând în târguri
strigă către ceilalți *copii*. 17 *Și* zic: v'am cântat
din fluer, și n'ați jucat: v'am cântat de jale,
și nu v'ați întristat. 18 Pentru că Ioan venì nici
mâncând, nici bând, și *ei* zic: are demon. 19 Venì
Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: iată un
om mâncător și băutor de vin, prieten al vame-

şilor şi păcătoşilor. Şi s'a cunoscut de dreaptă
înţelepciunea din lucrurile ei.

Mustră oraşele ce nu se pocăesc.

20 Atunci începù a mustrà oraşele în care se
făcuseră cele mai multe minuni ale lui, pentru
că nu s'au pocăit. 21 Vai ţie Chorazin, vai ţie
Betsaida, că dacă în Tir şi Sidon s'ar fi făcut
minunile ce au fost făcute în voi, de mult în sac
şi cenuşe s'ar fi pocăit. 22 Dar zic vouă, Tirului
şi Sidonului va fi mai uşor în zi de judecată
decât vouă. 23 Şi tu Capernaum, nu fuşi ridicat
până la cer? Până la iad vei fi pogorît; că dacă
s'ar fi făcut în Sodoma minunile ce s'au făcut
în tine, ar fi rămas până astăzi. 24 Dar zic
vouă că pământului Sodomei va fi mai uşor în
zi de judecată decât ţie.

Preamărirea Tatălui.

25 În acel timp răspunzând Iisus, zise: te laud,
Tată, Doamne al cerului şi al pământului, că
ai ascuns acestea de înţelepţi şi pricepuţi, şi
le-ai descoperit celor neştiutori. 26 Aşà, Tată,
că aşà a fost bunăvoinţă înaintea ta. 27 Orice-mi
este dat mie de către Tatăl meu, şi nimeni
nu cunoaşte bine pe Fiul decât numai Tatăl,
nici pe Tatăl nu-l cunoaşte bine cinevà decât
numai Fiul, şi *acela* căruia ar voì fiul să-i descopere.

Chemà la sine pe amărâţi.

28 Veniţi cu mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi,
şi eu vă voi odihnì pe voi. 29 Luaţi jugul
meu asupra voastră şi învăţaţi dela mine
că blând sunt şi smerit cu inima, şi veţi aflà
răpaus sufletelor voastre. 30 Căci jugul meu
este bun şi povara mea uşoară.

PARTEA 12.

Ucenicii smulg spice Sâmbăta. Iisus vindecă pe omul cu mâna uscată.

Într'acel timp merse Iisus Sâmbăta prin sămănături; şi ucenicii săi flămânziră şi începură
să smulgă spice şi să mănânce. 2 Iar fariseii
văzând, ziseră lui: iată ucenicii tăi fac ce nu se
cade a face Sâmbăta. 3 Iar el zise lor: au n'aţi
cetit ce făcù David când flămânzì, şi cei care
erau cu dînsul? 4 Cum întră în casa lui Dumnezeu şi mâncă pânile punerii înainte, ceeace
nu se cădeà lui să mănânce, nici celor care erau
cu dînsul, fără numai preoţilor? 5 Sau n'aţi
cetit în lege că Sâmbăta preoţii spurcă Sâmbăta
în sanctuar, şi sunt fără vină? 6 Dar zic vouă,
că acì este *ceva* mai mare decât sanctuarul. 7 Şi
dacă aţi fi ştiut ce însemnează; «milă voesc,
iar nu jertfă», n'aţi fi osândit pe cei fără vină.
8 Căci Domn al Sâmbetei este Fiul omului. 9 Şi
trecând de acolo venì în sinagoga lor. 10 Şi
iată un om având mâna uscată şi-l întrebară
pe dînsul, zicând: oare cade-se a tămăduì Sâmbăta? Pentru ca să-l învinuească pe dînsul.
11 Iar el, le zise: care om va fi între voi care
va aveà o oaie, şi dacă aceasta va cădeà Sâmbăta în groapă, au nu o va apucà şi o va ridicà?
12 Cât de mult deci se deosebeşte un om de
oaie! Deaceea se cade a face bine Sâmbăta.
13 Atunci zice omului: întinde mâna ta · şi el o
întinse şi se făcù sănătoasă ca cealaltă. 14 Iar
fariseii ieşind să sfătuiră împrotiva lui cum să-l
piarză. 15 Dar Iisus cunoscând se depărtă
de acolo; şi-i urmară mulţi, şi-i tămăduì pe toţi.
16 Şi-i certă ca să nu-l deà pe faţă, 17 Ca să

se împlinească ce s'a zis prin Isaia profetul, care
zice: 18 «Iată Fiul meu pe care l-am ales, iubi-
tul meu întru care a binevoit sufletul meu; pune-
voi spiritul meu peste dînsul şi judecată păgâ-
nilor va vestì» 19 «Nu se va certà, nici va
strigà, nici va auzì cinevà în drumuri glasul
lui 20 Trestie sdrobită nu va frânge, şi feştilă
ce face fum nu va stânge, până ce va fi pornit
judecata spre biruinţă. 21 Şi în numele lui vor
nădăjduì neamurile păgâne».

Iisus vindecă pe un îndrăcit, dojeneşte blăstemarea fariseilor şi refuză a face minuni.

22 Atunci i-se aduse un demonizat orb şi mut;
şi-l tămăduì, încât mutul grăià şi vedeà. 23 Şi se
mirau toate gloatele şi ziceau: nu cumvà acesta
este Fiul lui David? 24 Iar fariseii auzind, ziceau:
acesta nu scoate afară demoni decât prin Beel-
zebul, ca stăpân peste demoni. 25 Dar cunoscând
gândurile lor, le zise: orice împărăţie desbinându-
se în sine este pustiită, şi orice oraş sau casă des-
binându-se în sine nu va stà. 26 Şi dacă satana
scoate afară pe satana, s'a desbinat în sine; deci
cum va stà împărăţia lui? 27 Şi dacă eu scot
afară prin Beelzebul pe demoni, fiii voştri prin
cine îi scot afară? Deaceea ei vor fi judecă-
torii voştri. 28 Iar dacă eu prin spirit dumne-
zeesc scot afară pe demoni, a ajuns deci la voi
împărăţia lui Dumnezeu. 29 Sau cum poate
cinevà să intre în casa celui tare şi să-i ră-
pească sculele, dacă nu va fi legat mai întâiu
pe cel tare, şi atunci îi va prădà casa? 30 Cine
nu este cu mine, împrotiva mea este, şi cine nu
strânge cu mine, risipeşte. 31 Deaceea zic vouă,
orice păcat şi defăimare vor fi iertate oamenilor

dar defăimarea spiritului nu va fi iertată. 32 Şi
oricine va fi zis cuvânt împrotiva Fiului omului,
iertat va fi lui; dar oricine va fi zis împrotiva
spiritului sfânt, nu va fi iertat lui nici în veacul
acesta, nici în cel viitor. 33 Sau spuneţi că
pomul este bun, şi rodul lui bun; sau spuneţi
că pomul este rău şi rodul lui rău, căci din rod
se cunoaşte pomul. 34 Pui de viperă, cum pu-
teţi vorbì cele bune, fiind voi răi? Căci din pri-
sosul inimei vorbeşte gura. 35 Omul bun din
comoară bună scoate afară cele bune; şi omul
rău din comoară rea scoate afară cele rele. 36 Şi
zic vouă că orice cuvânt nefolositor pe care-l
vor zice oamenii, vor da despre dînsul socoteală
în zi de judecată. 37 Căci din cuvintele tale
vei fi îndreptăţit, şi din cuvintele tale vei fi osân-
dit. 38 Atunci îi răspunseră unii dintre cărtu-
rari şi farisei, zicând. Învăţătorule, voim dela
tine să vedem un semn. 39 Iar el răspunzând,
le zise: un neam rău şi desfrânat cere semn,
şi semn nu se va da lui, decât semnul lui Iona
profetul. 40 Căci după cum Iona fu în pânte-
cele chitului trei zile şi trei nopţi, astfel va fi
Fiul omului în inima pământului trei zile şi trei
nopţi. 41 Bărbaţii din Ninevi se vor sculà la
judecată cu neamul acesta şi îl vor osândì; că
ei s'au pocăit la predica lui Iona, şi iată mai
mult decât Iona *este* aci. 42 O împărăteasă de-
la miazăzi se va ridicà la judecată cu neamul
acesta şi-l va osândì, că venì dela marginile
pământului să asculte înţelepciunea lui Solomon,
şi iată mai mult decât Solomon *este* acì. 43 Iar
când spiritul necurat va fi ieşit din om, umblă
prin locuri fără apă căutând repaus, şi nu gă-

scoşte. 44 Atunci zice: mă voi întoarce la casa
mea de unde am ieşit, şi venind o află deşertată, măturată şi gătită. 45 Atunci se duce şi
ia cu sine alte şapte spirite mai rele decât el,
şi intrând locuesc acì; şi se fac cele depe urmă
ale omului aceluia mai rele decât cele dintâiu.
Aşà se va întâmplà şi acestui neam rău.

Iisus arată cine e adevărata sa rudă.

46 Încă vorbind el gloatelor, iată muma şi fraţii
lui stăteau afară, căutând să-i vorbească. 47 Şi
zise lui oarecine: iată muma ta şi fraţii tăi stau
afară căutând să-ţi vorbească. 48 Iar el răspunzând, zise celui *care* îi spuneà: cine este muma
mea, şi cine sunt fraţii mei? 49 Şi întinzând
mâna sa spre ucenicii săi, zise: iată muma mea
şi fraţii mei; 50 Căci oricine va fi făcut voia
Tatălui meu care este în ceruri, acela îmi este
frate şi soră şi mumă.

PARTEA 13.

Pilda cu sămănătorul, aluatul, grăuntele de muştar şi altele patru.

In acea zi ieşind Iisus din casă, şedeà lângă
mare. 2 Şi se adunară la dînsul gloate multe,
încât el intră în vas ca să şază, şi toată gloata
stăteà pe ţărm. 3 Şi le cuvântă lor multe în
pilde, zicând: Iată, ieşì sămănătorul să samene.
4 Şi sămănând el unele *sămânţe* căzură lângă
cale, şi venind paserile le mâncară. 5 Iar altele căzură pe loc pietros, unde nu aveau pământ mult, şi îndată răsăriră pentru că nu aveau
pământ adânc, 6 Răsărind însă soarele fură
arse de arşiţă, şi pentru că nu aveau rădăcină
se uscară. 7 Iar altele căzură peste spini, şi
crescură spini şi le înăbuşiră. 8 Altele căzură

peste pământul cel bun şi deteră rod, una o
sută, alta şasezeci, alta treizeci. 9 Cine are ure-
chi, să auză. 10 Şi apropiindu-se ucenicii, îi zi-
seră: pentru ce le vorbeşti în pilde? 11 Iar el
răspunzând, le zise: pentru că vouă vi-s'a dat
să cunoaşteţi tainele împărăţiei cerurilor, dar ace-
lora nu li-s'a dat. 12 Căci cine are, i-se va da
şi va aveà de prisos; iar cine nu are, şi ce are
se va luà dela dînsul. 13 Deaceea le vorbesc
în pilde, căci *gloatele* văzând nu văd şi auzind
nu aud, nici nu pricep. 14 Şi se împlineşte cu
dînsele profeţia lui Isaia, ceeace zice: «cu
auzul veţi auzì, dar nu veţi înţelege, şi văzând
veţi vedeà, dar nu veţi cunoaşte. 15 Căci s'a
îngrăşat inima acestui popor, şi cu urechile a
auzit greu, şi a închis ochii lui, ca nu cumvà să
vază cu ochii, şi să auză cu urechile, şi să înţe-
leagă cu inima, şi să se întoarcă ca să-i vindec
pe ei». 16 Fericiţi *sunt* ochii voştri că văd, şi
urechile voastre că aud. 17 Căci adevăr zic
vouă că mulţi profeţi şi drepţi au dorit să vază
ce vedeţi, şi n'au văzut, şi să auză ce auziţi, şi
n'au auzit. 18 Deci voi, ascultaţi pilda sămă-
nătorului. 19 Oricine aude cuvântul împărăţiei
şi nu înţelege, vine vicleanul şi răpeşte ce este
sămănat în inima lui; acesta este *la care* s'a
sămănat lângă cale. 20 Iar ce s'a sămănat pe
loc pietros, acesta este care aude cuvântul şi în-
dată cu bucurie îl primeşte; 21 Dar nu are
rădăcină în sine, ci este până la un timp, şi
întâmplându-se strâmtorare sau gonire pentru
cuvânt îndată să sminteşte. 22 Iar ce s'a să-
mănat în spini, acesta este care aude cuvântul,
dar grija lumii şi înşelăciunea bogăţiei înăbuşeşte

cuvântul, şi să face neroditor. 23 Iar ce s'a
sămănat pe pământul bun, acesta este care aude
cuvântul şi înţelege, care rodeşte şi face unul
o sută, altul şasezeci, altul treizeci. 24 Altă pildă
le puse lor înainte, zicând: se aseamănă împărăţia cerurilor omului, care seamănă sămânţă
bună în ţarina sa. 25 Dar dormind oamenii, venì
vrăjmaşul lui şi sămănă neghină între grâu şi
se duse. 26 Iar când crescù verdeaţa şi făcù
rod, atunci se arătă şi neghina. 27 Şi venind
slugile stăpânului casei, îi ziseră: Doamne, oare
nu ai sămănat sămânţă bună în ţarina ta? De
unde este dar neghina? 28 Iar el le zise: un
om vrăjmaş a făcut aceasta. Şi dînşii îi zic:
voeşti dar să ne ducem s'o alegem? 29 Iar el
zice: nu, ca nu cumvà alegând neghina să smulgeţi împreună cu dînsa şi grâul. 30 Lăsaţi să
crească amândouă împreună până la seceriş, şi
în timpul secerişului voi zice secerătorilor: alegeţi mai întâiu neghina şi legaţi-o snopi ca să
fie arsă, iar grâul strângeţi-l în grânarul meu.
31 O altă pildă le puse înainte, zicând: împărăţia cerurilor este asemenea unui grăunte de
muştar, pe care luându-l un om îl samănă în
ţarina sa; 32 Este mai mic decât toate sămânţele, dar când a crescut, este mai mare decât
legumele şi se face pom, încât vin paserile
cerului şi stau în ramurile lui. 33 O altă pildă
le vorbì: împărăţia cerurilor este asemenea unui
aluat, pe care luându-l o femeie l-a ascuns în
trei măsuri de făină până ce s'a dospit tot.
34 Toate acestea le vorbì Iisus în pilde gloatelor, şi fără pildă nu le vorbià nimic, 35 Ca să
se împlinească ce s'a zis prin profetul, care zice:

«deschide-voi gura mea în pilde, spune-voi tare
cele ascunse dela întemeierea lumii». 36 Atunci
lăsând gloatele se duse în casa sa; şi se apro-
piară de dînsul ucenicii lui, zicând: desluşeşte-
ne nouă pilda cu neghina ţarinei. 37 Iar el răs-
punzând, zise: cel care samănă sămânţa cea
bună este Fiul omului, 38 Iar ţarina este lumea;
sămânţa cea bună, aceştia sunt fiii împărăţiei, iar
neghina sunt fiii celui rău. 39 Vrăjmaşul care
a sămănat-o este diavolul; iar secerişul este
sfârşitul lumii, şi secerătorii sunt îngerii. 40 Deci
după cum se alege neghina şi se arde în foc,
astfel va fi la sfârşitul lumii. 41 Va trimite Fiul
omului pe îngerii săi şi vor culege din împără-
ţia lui toate smintele şi pe cei care fac fără-
delegea. 42 Şi îi vor aruncà pe ei în flacăra
focului; acolo va fi plângerea şi scrâşnirea din-
ţilor. 43 Atunci drepţii vor strălucì ca soarele
în împărăţia Tatălui lor. Cine are urechi, să
auză. 44 Împărăţia cerurilor este asemenea
unei comori ascunsă în ţarină, pe care găsind-o
un om a ascuns-o, şi de bucurie *pentru* ea se
duce şi vinde toate câte le are şi cumpără ţa-
rina aceea. 45 Împărăţia cerurilor este iaraş
asemenea unui om negustor, căutând mărgări-
tare bune. 46 Şi găsind un mărgăritar de mult
preţ, ducându-se vândù tot ce aveà şi-l cumpără.
47 Împărăţia cerurilor este iarăş asemenea unui
năvod aruncat în mare şi care prinde de tot
felul; 48 Pe care când s'a umplut trăgându-l
năvodarii pe ţărm şi aşezându-se au ales în vase
ce erà bun, iar *ce erà* rău au aruncat afară. 49 Ast-
fel va fi la sfârşitul lumii; vor ieşì îngerii şi vor
despărţì pe cei răi din mijlocul drepţilor. 50 Şi

îi vor aruncà pe dînşii în flacăra focului; acolo
vă fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor. 51 Aţi
înţeles toate acestea? Ei îi răspund: aşà Doamne.
52 Iar el le zise: de aceea orice cărturar care a
fost făcut ucenic al împărăţiei ceriurilor este asemenea unui om, stăpân al casei, care scoate
din comoara sa *cele* noi şi *cele* vechi.

Iisus despreţuit în patria sa.

53 Şi a fost când sfârşì Iisus pildele acestea,
se duse de acolo. 54 Şi venind în patria sa îi
învăţà pe dînşii în sinagoga lor, încât ei stăteau
uimiţi şi ziceau: de unde are acesta înţelepciunea aceasta şi puterile. 55 Oare nu este el fiul
teslarului? Nu se numeşte oare muma lui Maria
şi fraţii lui Iacob şi Iosif şi Simon şi Iuda?
56 Şi surorile lui nu sunt oare toate la noi?
Deci de unde are dînsul toate acestea? 57 Şi se
smintiau întru el. Iar Iisus le zise: nu este un profet despreţuit decât în patria şi casa sa. 58 Şi
nu făcù acì multe minuni pentru necredinţa lor.

PARTEA 14.

Uciderea lui Ioan Botezătorul.

In timpul acela auzì Irod tetrarhul vestea despre Iisus. 2 Şi zise oamenilor săi: acesta
este Ioan Botezătorul; el s'a sculat dintre morţi,
şi de aceea puterile lucrează în el. 3 Pentru că
Irod prinzând pe Ioan îl legă şi-l puse în închisoare pentru Erodiada, femeia lui Filip, fratele său. 4 Căci Ioan îi ziceà: nu ţi-se cuvine
ţie s'o aibi pe dînsa. 5 Şi voind să-l omoare
se temù de gloată, că-l aveà pe dînsul ca pe
un profet. 6 Şi sărbătorindu-se ziua naşterii lui
Irod, fiica Erodiadei jucă înaintea *oaspeţilor* şi
plăcù lui Irod; 7 De aceea cu jurământ făgă-

duì să-i deà orice ar cere. 8 Iar ea îndemnată
fiind de muma sa, dă-mi, zice, acì pe disc capul
lui Ioan Botezătorul. 9 Şi întristându-se împă-
ratul pentru jurământ şi pentru cei cari şedeau
împreună cu el la masă poruncì să se deà, 10 Şi
trimiţând tăie capul lui Ioan în închisoare. 11 Şi
se aduse capul lui pe un disc şi fu dat fetei şi-*l*
duse mumei sale. 12 Şi venind ucenicii lui, luară
corpul mort şi-l îmormântară, şi ducându-se
deteră de ştire lui Iisus.

Iisus satură 5000 oameni.

13 Iar Iisus auzind se depărtă de acolo într'un
vas în loc pustiu la o parte, şi auzind gloatele îi
urmară pe jos din oraşele lor. 14 Şi ieşind văzù
gloată multă, şi i-se făcù milă de ei şi tămăduì
pe bolnavii lor. 15 Şi făcându-se seară se apro-
piară de dînsul ucenicii zicând: pustiu este locul
şi ceasul a trecut acum; deci dă drumul gloatelor,
ca ducându-se în sate să-şi cumpere de mâncare.
16 Iar Iisus le zise: n'au trebuinţă să se ducă;
daţi-le voi să mănânce. 17 Dar dînşii îi zic: nu
avem acì decât cinci pâini şi doi peşti. 18 Şi *le*
zise: aduceţi-mi acestea acì. 19 Şi poruncind ca
gloatele să şează la masă pe verdeaţă, luând cele
cinci pâini şi cei doi peşti, căutând spre cer bine-
cuvântă, şi frângând, dete ucenicilor pânile, iar
ucenicii gloatelor. 20 Şi mâncară toate şi se să-
turară, şi strânseră prisosul de fărmituri două-
sprezece coşuri pline. 21 Iar cei cari mâncaseră
erau bărbaţi ca la cinci mii, afară de femei şi copii.

Iisus umblă pe mare şi dă mână de ajutor lui Petru care erà să se înece.

22 Şi îndată sîlì pe ucenicii săi să între în vas
şi să treacă înaintea lui de cealaltă parte, până

ce va fi dat drumul gloatelor. 23 Şi după ce a
dat drumul gloatelor se suì pe munte la o parte
ca să se roage. Şi făcându-se seară erà singur
acolo. 24 Iar vasul erà acum în mijlocul mării,
muncindu-se de valuri; de oarece vântul erà împotrivitor. 25 Şi la a patra strajă din noapte venì
la dînşii, umblând pe mare. 26 Văzându-l dar
ucenicii umblând pe mare se spăimântară, zicând
că este o nălucă, şi de frică strigară. 27 Dar
Iisus indată le vorbì zicând, îndrăsniţi, eu sunt;
nu vă temeţi. 28 Şi răspunzându-i Petru zise:
Doamne, dacă eşti tu, porunceşte să viu la tine
pe apă. 29 Iar el zise: vino. Şi dându-se jos din
vas, Petru merse pe apă şi venì la Iisus. 30 Văzând însă vântul tare se temù, şi începând a se
afundà în mare strigă, zicând: Doamne, scapa-mă.
31 Atunci Iisus îndată întinzând mâna îl apucă
şi îi zise: puţin credinciosule, pentru ce te ai
îndoit? 32 Şi suindu-se ei în vas se potolì vântul.
33 Iar cei din vas venind, se plecară înaintea
lui zicând: adevărat Fiul lui Dumnezeu eşti.

Iisus vindecă pe toţi aceia cari se ating de dînsul.

34 Şi trecând veniră în pământul Genezaret.
35 Dar cunoscându-l oamenii locului aceluia, trimiseră în tot ţinutul acela şi-i aduseră pe toţi bolnavii, 36 Şi-l rugau ca numai să atingă ciucurii
vestmântului său, şi câţi au fost atinşi, fură scăpaţi cu desăvârşire.

PARTEA 15.

Iisus osândeşte şi dojeneşte poruncile omeneşti.

Atunci veniau la Iisus cărturarii şi fariseii din Ierusalim, zicând: 2 Pentru ce ucenicii tăi calcă
rânduiala bătrânilor? Căci nu-şi spală mânile
când mănâncă pâne. 3 Iar el răspunzând le

zise, pentru ce şi voi călcaţi porunca lui Dum-
nezeu pentru rânduiala voastră? 4 Căci Dum-
nezeu a zis: «cinsteşte pe tatăl tău şi pe muma
ta, şi cine vorbeşte de rău pe tată sau pe mu-
mă, să moară negreşit», 5 Iar voi ziceţi: cine
va fi zis tatălui sau mumei: dăruit *este Domnu-
lui* orice ai folosì dela mine; *acela* neapărat nu
va cinstì pe tatăl său ori pe muma sa. 6 Deci aţi
desfiinţat legea lui Dumnezeu pentru rânduiala
voastră. 7 Făţarnicilor, bine a profetizat despre
voi Isaia, zicând: 8 «Poporul acesta cu buzele
mă cinsteşte, dar inima lor departe este de mine;
9 În zadar mă cinstesc învăţând învăţături, *ce
sunt* porunci omeneşti». 10 Şi chemând la sine
gloata le zise lor: ascultaţi şi înţelegeţi; 11 Nu
ce întră pe gură spurcă pe om, ci ce iese din
gură, aceea spurcă pe om. 12 Atunci apropi-
indu-se ucenicii îi zic: ştii că fariseii auzind cu-
vântarea s'au smintit? 13 Iar el răspunzând
zise: orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl meu
cel ceresc, va fi desrădăcinat. 14 Lăsaţi-i pe
dînşii; orbii sunt arătători de drum la orbi; iar
un orb dacă va arătà drumul la *alt* orb, amân-
doi vor cădeà în groapă. 15 Atunci răspunzând
Petru îi zise: deslușeşte nouă pilda *aceasta*. 16 Iar
el zise: şi voi nu pricepeţi încă? 17 Nu în-
ţelegeţi, că orice întră în gură se duce în pân-
tece şi se aruncă în ieşitoare? 18 Dar cele ce
pornesc din gură ies din inimă, şi acelea spurcă
pe om. 19 Căci din inimă ies gândiri rele, omo-
ruri, preacurvii, desfrânare, furturi, mărturii min-
cinoase, defăimări. 20 Acestea sunt care spurcă
pe om, dar a mâncà cu mâni nespălate nu
spurcă pe om.

Cananeanca este ascultată.

21 Şi ieşind de acolo Iisus se duse în părţile
Tirului şi Sidonului. 22 Şi iată o femee Cananee
ieşind din lăturile acelea strigă, zicând: milueşte-
mă Doamne, Fiul lui David; fiica mea este mun-
cită rău de demon. 23 Iar el nu îi răspunse un
cuvânt. Şi apropiindu-se de dînsul ucenicii săi îl
rugau, zicând: dă-i drumul că strigă în urma
noastră. 24 Şi răspunzând zise: nu sunt trimis
decât la oile cele pierdute de casa lui Israel.
25 Şi venind ea i-se închină zicând: Doamne
ajută-mi. 26 Iar el răspunzând zise: nu se cu-
vine a luà pânea copiilor şi a o aruncà cânilor.
27 Şi ea zise: aşà este, Doamne, dar şi cânii
mănâncă din fărmiturile ce cad dela masa stăpâ-
nilor lor. 28 Atunci răspunzând Iisus îi zise: fe-
mee, mare este credinţa ta; fie ţie cum voeşti.
Şi se însănătoşă fiica ei din acel ceas.

Bolnavii însănătoşaţi.

29 Şi trecând de acolo, Iisus se duse lângă
marea Galilei şi suindu-se pe munte şezù acolo
30 Şi veniră la dînsul gloate multe, având cu
dînsele şchiopi, orbi, muţi, strâmbi şi alţi mulţi,
şi-i aruncară lângă picioarele lui şi el îi tămăduì.
31 Astfel că gloata se minună văzând pe muţi vor-
bind, pe strâmbi sănătoşi, pe şchiopi umblând şi pe
orbi văzând; şi măriră pe Dumnezeul lui Israel.

Ospătarea a 400 de bărbaţi.

32 Atunci Iisus chemând la sine pe ucenicii săi
zise: îmi este milă de gloată, că de trei zile
acum stăruesc lângă mine şi nu au ce să mă-
nânce; şi a le da drumul nemâncate nu voesc,
ca nu cumvà să leşine *de foame* pe drum. 33 Iar
ucenicii îi zic; de unde avem noi în pustie atâ-

tea pâni, în cât să săturăm atâta gloată? 34 Şi
Iisus le zice: câte pâni aveţi? Iar ei zic: şapte,
şi puţini peştişori. 35 Şi poruncì gloatelor să
şază jos pe pământ, 36 Şi luând cele şapte
pâni şi peşti, mulţumind frânse şi dete uceni-
cilor, iar ucenicii gloatelor. 37 Şi mâncară toţi
încât să săturară, şi luară prisosul de fărmături,
şapte coşuri pline. 38 Iar cei cari mâncară
erau patru mii de oameni, afară de femei şi
copii. 39 Şi dând drumul gloatelor se suì în vas
şí venì în lăturile Magdalei.

PARTEA 16.

Fariseii şi saduceii cer un semn ceresc. Aluatul fariseilor.

Şi apropiindu-se fariseii şi saduceii ispitind ce-
rură dela dînsul să le arate un semn din cer.
2 Iar el răspunzând le zise: când se face seară
ziceţi senin *va fi*, pentru că cerul este roşu;
3 Şi dimineaţa *ziceţi*: astăzi furtună *va fi*, pentru
că cerul este roşu, turburându-se. Faţa cerului
ştiţi s'o judecaţi, dar semnele timpurilor nu le
puteţi *judecà?* 4 Un neam rău şi desfrânat cere
semn, şi semn nu se va da lui, afară de sem-
nul lui Iona. Şi lăsându-i plecă. 5 Şi venind
ucenicii lui în cealaltă parte uitară să ia pâni.
6 Iar Iisus le zise: luaţi aminte şi feriţi-vă de
aluatul fariseilor şi saduceilor. 7 Şi ei se gân-
diau întru sine, zicând că pâni nu luarăm. 8 Dar
Iisus înţelegând zise: ce vă gândiţi în înşi-vă
puţin credincioşilor, că nu luarăţi pâni? 9 Nu
pricepeţi încă, nici nu vă aduceţi aminte de cele
cinci pâni ale celor cinci mii şi câte coşuri
luarăţi? 10 Nici de cele şapte pâni ale celor
patru mii şi câte coşuri luarăţi? 11 Cum nu
pricepeţi că nu despre pâni vă zisei? ci feriţi-

vă de aluatul fariseilor şi saduceilor. 12 Atunci
înţelesără că nu zise, ca dînşii să se ferească
de aluatul pânii, ci de învăţătura fariseilor şi
saduceilor.

Mărturisirea lui Petru şi cheile.

13 Şi venind Iisus în părţile Cesarei lui Filip
întrebă pe ucenicii săi, zicând: pe cine numesc
oamenii că este Fiul omului? 14 Iar ei răspund:
unii pe Ioan Botezătorul, alţii pe Elie, şi alţii pe
Ieremia sau pe unul dintre profeţi. 15 Dar voi,
zice el, cine ziceţi că sunt eu? 16 Atunci răs-
punzând Simon Petru zise: tu eşti Hristosul,
Fiul lui Dumnezeu cel viu. 17 Şi răspunzând
Iisus îi zise: fericit eşti, Simone, fiul lui Iona, că
trup şi sânge nu ţi-au descoperit ţie, ci Tatăl
meu cel din ceruri. 18 Şi eu zic ţie că tu eşti
Petru, şi pe această piatră voi clădì biserica
mea, şi porţile iadului nu vor fi mai tari faţă
de dînsa. 19 Şi voi da ţie cheile împărăţiei ce-
rurilor, şi ce vei fi legat pe pământ va fi legat
în ceruri, şi ce vei fi deslegat pe pământ va fi
deslegat în ceruri. 20 Atunci poruncì ucenicilor
ca să nu spună nimănui că el este Hristosul.

Întâia vestire despre suferinţele şi moartea sa. Trebue să urmăm după urmele mântuitorului.

21 De atunci începù Iisus să spună ucenicilor
săi, că trebue ca el să meargă la Ierusalim
şi să sufere multe dela bătrânii, şi dela mai
marii preoţilor şi dela cărturari, şi să fie omo-
rât şi a treia zi să se scoale. 22 Şi luându-l
la o parte, Petru începù să-l certe zicând:
milostiv să-ţi fie *Dumnezeu,* Doamne; nu va fi
pentru tine aceasta. 23 Iar el întorcându-se zice
lui Petru: mergi înapoia mea, satană; sminteală

eşti pentru mine, că tu nu ai în gând cele *ce*
sunt ale lui Dumnezeu, ci cele *ce sunt* ale oame-
nilor. 24 Atunci Iisus zise ucenicilor săi: dacă
voeşte cinevà să vie după mine, să se lapede
de sine şi să ia crucea sa şi să-mi urmeze.
25 Căci cine va fi voit să-şi scape sufletul îl va
pierde pe el; dar cine va fi pierdut sufletul său
pentru mine, îl va aflà. 26 Pentru că ce va
folosì omul, dacă va fi câştigat lumea întreagă,
iar sufletul său îl va fi pierdut; sau ce va da
omul în schimb pentru sufletul său? 27 Căci
Fiul omului are să vie în mărirea Tatălui său
cu toţi îngerii săi şi atunci va răsplătì fiecăruia
după fapta sa. 28 Adevăr zic vouă, sunt unii
din cei de faţă cari nu vor gustà moarte până
ce nu vor fi văzut pe Fiul omului venind în
împărăţia lui.

PARTEA 17.

Schimbarea la faţă.

Şi după şase zile Iisus ia cu sine pe Petru şi
pe Iacob şi pe Ioan fratele lui, şi-i duce pe
dînşii pe un munte înalt la o parte. 2 Şi se
schimbă la faţă înaintea lor, şi strălucì faţa lui
ca soarele şi vesmintele lui să făcură albe ca
lumina. 3 Şi iată li-se arătă lor Moise şi Elie,
vorbind împreună cu dînsul. 4 Atunci începând
Petru zise lui Iisus: Doamne, este bine ca să
fim aici; dacă voeşti voi face acì trei colibi,
ţie una şi lui Moise una şi lui Elie una. 5 Vor-
bind el încă iată un nor luminos îi umbrì pe
dînşii, şi iată un glas din nor zicând: acesta
este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit;
ascultaţi de dînsul. 6 Şi auzind ucenicii căzură
cu faţa lor *la pământ* şi să temură foarte. 7 Şi

Iisus se apropie şi atingându-i, zise: sculaţi-vă
şi nu vă temeţi. 8 Iar ei ridicându-şi ochii nu
văzură pe nimeni decât numai pe Iisus. 9 Şi
dându-se ei jos depe muntele acela le poruncì
Iisus, zicând: nimănui să nu spuneţi vedenia
până când Fiul omului se va fi sculat dintre
morţi. 10 Şi-l întrebară pe el ucenicii, zicând:
pentru ce zic dar cărturarii, că trebue să vie
mai întâiu Elie? 11 Iar el răspunzând zise: Elie
vine într'adevăr şi va întocmì iarăş tot. 12 Dar eu
vă zic că Elie a şi venit, însă ei nu l-au cunoscut,
ci făcură cu dînsul câte au voit; astfel şi Fiul
omului va suferì dela dînşii. 13 Atunci înţeleseră
ucenicii că el le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea lunatecului.

14 Şi mergând ei spre gloată, venì la dînsul
un om căzând în genuchi la el. 15 Şi zicând:
Doamne, fie-ţi milă de fiul meu, că este lunatec
şi suferă rău; căci de multe ori cade în foc şi
de multe ori în apă. 16 Şi l-am adus la ucenicii
tăi, dar ei nu putură să-l tămăduiască. 17 Iar
Iisus răspunzând zise: neam necredincios şi su-
cit, până când voi fi cu voi? Până când vă voi
îngăduì? Aduceţi-l la mine acì. 18 Şi Iisus îl
certă, şi demonul ieşì dela dînsul, şi copilul fu
tămăduit din ceasul acela. 19 Atunci apropiindu-
se ucenicii de Iisus la o parte ziseră: pentru ce
noi nu puturăm să-l dăm afară pe el? 20 Iar el
le zise: pentru necredinţa voastră; căci adevăr
zic vouă, dacă aţi aveà credinţă cât un grăunte
de muştar, veţi zice muntelui acestuia: treci de
aici colo, şi va trece, şi nimic nu va fi cu ne-
putinţă pentru voi. 21 Dar acest fel *de demoni*
nu iese decât numai cu rugăciune şi post.

A doua vestire a patimilor sale.

22 Şi fiind ei în Galilea le zise Iisus: Fiul omu-
lui are să fie dat în mâni de oameni. 23 Şi-l
vor omorî şi a treia zi se va sculà; iar ei se
întristară foarte.

Tributul templului.

24 Şi venind ei în Capernaum, se apropiară de
Petru cei care strâng jumătatea de siclu şi zi-
seră: Învăţătorul vostru nu plăteşte jumătatea de
siclu? 25 El zice: aşà. Şi întrând în casă, Iisus
îi apucă înainte zicând: ce ţi-se pare, Simone?
Împăraţii pământului dela cine iau dări sau bir?
Dela fiii lor sau dela străini? 26 Dela străini, zice
el. Aşà dar, îi zise Iisus, fiii sunt scutiţi. 27 Dar
ca să nu le fim spre sminteală, ducându-te la
mare, aruncă o undiţă şi peştele care va fi ieşit
întâiu ia-l, şi deşchizând gura lui, vei aflà un
statir; pe acela luându-l, dă-l lor pentru mine
şi pentru tine.

PARTEA 18.

Despre umilinţa copilărească. Sminteală.

In ceasul acela se apropiară ucenicii de Iisus
zicând: cine este oare mai mare în împărăţia
cerurilor? 2 Şi chemând la sine pe un copil îl
puse în mijlocul lor. 3 Şi zise: adevăr zic vouă,
dacă nu vă veţi întoarce şi să fiţi ca copiii, nu
veţi întrà în împărăţia cerurilor. 4 Deci ori-
cine se va smerì pe sine ca acest copil, acela
este mai mare în împărăţia cerurilor. 5 Şi cine
va fi primit pe un copil ca acesta în numele
meu, pe mine mă primeşte. 6 Iar cine va fi
sminteală unuia din aceşti mici cari cred în
mine, mai de folos îi este să se atârne de gâtul
lui o piatră de moară şi să fie afundat în adân-

cul mării. 7 Vai lumii din pricina smintelilor;
căci trebue ca smintelele să vină, dar vai omu-
lui aceluia prin care vine sminteala. 8 Deci
dacă mâna ta sau piciorul tău te sminteşte,
taie-l şi aruncă-*l* dela tine; este bine pentru
tine ca să întri în viaţă, strâmb sau şchiop,
decât având două mâni sau două picioare să
fii aruncat în focul cel vecinic, 9 Şi dacă ochiul
tău te sminteşte, scoate-l şi aruncă-*l* dela tine;
este bine pentru tine să întri cu un ochiu în
viaţă, decât având doi ochi să fii aruncat în
para focului. 10 Vedeţi să nu despreţuiţi pe
vreunul dintre aceşti mici, căci zic vouă că în-
gerii lor în ceruri totdeauna privesc faţa Tatălui
meu care este în ceruri. 11 *Căci Fiul omului
a venit ca să mântuiască pe cel pierdut.* 12 Ce vi-
se pare? Dacă un om are o sută de oi şi să
rătăceşte una dintre ele, au nu lăsând pe cele
nouăzeci şi nouă în munţi, plecând caută pe cea
rătăcită? 13 Şi dacă se întâmplă ca s'o afle,
adevăr zic vouă că se bucură de ea mai mult
decât de cele nouăzeci şi nouă, care nu se ră-
tăciseră. 14 Astfel *fiind*, nu este voinţă înaintea
Tatălui vostru, care este în ceruri, ca să piară
unul dintr'aceşti mici.

Puterea cheilor.

15 Şi dacă îţi va fi greşit ţie fratele tău, mergi
şi ceartă-l între tine şi el singur; dacă va fi as-
cultat de tine, ai câştigat pe fratele tău. 16 Iar
dacă nu va fi ascultat, ia cu tine încă unul sau
doi, ca prin gura a doi sau trei martori să fie
statornicit orice cuvânt. 17 Şi dacă nu va fi as-
cultat de dînşii, spune bisericei; iar dacă nu va
fi ascultat nici de biserică, să-ţi fie ca păgânul

şi vameşul. 18 Adevăr zic vouă, câte veţi fi legat
pe pământ vor fi legate în cer; şi câte veţi fi des-
legat pe pământ vor fi deslegate în cer. 19 Iarăş
zic vouă, că dacă doi dintre voi se vor învoì
pe pământ asupra oricărui lucru ce vor cere,
va fi *dat* lor dela Tatăl meu care este în ceruri.
20 Căci unde sunt doi sau trei adunaţi în numele
meu, acolo sunt *eu* în mijlocul lor.

Despre îngăduirea şi împăcarea frăţească şi despre pilda datornicului mare.

21 Atunci apropiindu-se *de el* Petru îi zise:
Doamne, de câte ori îmi va greşì fratele meu şi-i
voi iertà lui? Până de şapte ori? 22 Iisus îi zice:
nu zic ţie până de şapte ori, ci până de şapte-
zeci de ori şapte. 23 De aceea împărăţia ceru-
rilor este asemenea unui om împărat, care voì să
facă socoteală cu slugile sale. 24 Şi începând să
facă socoteală, i-se aduse unul care-i datorà zece
mii de talanţi. 25 Dar ne având el *cu ce* să
plătească, domnul său poruncì ca să fie vândut
el şi femeea şi copiii şi toate câte aveà, şi să
se plătească. 26 Deci căzând sluga *la pământ*
i-se închină, zicând: Doamne, îngădueşte-mă şi-
ţi voi plătì tot. 27 Iar domnul acelei slugi
având milă de dînsul îi dete drumul, şi-i iertà
datoria. 28 Şi ieşind aceea slugă, găsì dintre
cei *care erau* împreună slugi cu dînsul pe unul
care îi datorà o sută de dinari, şi punând mâna
pe dînsul îl strângeà de gât, zicând: plăteşte-
mi, dacă eşti dator. 29 Deci căzând *la pământ*
cel împreună cu el slugă îl rugă, zicând: îngă-
dueşte-mă şi-ţi voi plătì *tot*. 30 Dar el nu voià,
ci ducându-se îl aruncă în închisoare până ce va
plătì datoria. 31 Deci slugile cele împreună cu

dînsul văzând cele întâmplate se întristară foarte
şi ducându-se lămuriră domnului lor toate cele
petrecute. 32 Atunci chemându-l la sine dom-
nul său îi zice: slugă rea, toată aceea datorie
ţi-am iertat-o, fiindcă m'ai rugat: 33 Oare nu
se cădeà ca şi tu să ai milă de cel împreună
cu tine slugă, după cum şi eu am avut milă de
tine? 34 Şi mâniindu-se domnul său îl dete pe
mâna chinuitorilor până ce-*i* va fi plătit toată
datoria. 35 Astfel şi Tatăl meu cel ceresc va
face vouă, dacă nu ve-ţi fi iertat din inimile
voastre fiecare fratelui său.

PARTEA 19.

Răspunsul lui Iisus despre despărţire şi despre fameni.

Şi a fost când sfârşì Iisus cuvintele acestea,
trecù din Galileia şi venì în părţile Iudeii *pe* din-
colo de Iordan. 2 Şi-i urmară gloate multe, şi
le tămăduì acolo. 3 Şi veniră la dînsul fariseii,
ispitindu-l şi zicând: dacă se cade *omului* să-şi
lase femeia sa pentru orice cuvânt? 4 Iar el
răspunzând zise: n'aţi cetit că cel care *i*-a fă-
cut dela început, «bărbat şi femeie i-a făcut?»
5 Şi zise: «de aceea va lăsà omul pe tatăl său
şi pe muma *sa* şi se va lipì de femeia sa şi
vor fi cei doi un trup», 6 Încât nu mai sunt
doi, ci un trup. Deci aceeace Dumnezeu îm-
preună omul să nu despartă. 7 Ei îi zic: pentru
ce dar Moise rânduì a da carte de despărţire
şi a *o* lăsà? 8 Zice lor: fiindcă Moise în ve-
derea învârtoşării inimei voastre vă dete voie
să lăsaţi pe femeile voastre; dar dela început
n'a fost aşà. 9 Şi eu zic vouă că oricine va fi
lăsat pe femeia sa nu pentru desfrânare şi se
va fi însurat cu alta, săvârşeşte preacurvie; *şi cine*

s'a însurat cu cea lăsată săvârşeşte preacurvie.
10 Zic
lui ucenicii: dacă astfel este starea omului cu
femeia, nu este de folos a se însurà.
11 Iar el
zise lor: nu toţi pricep cuvântul acesta, ci *aceia*
căror le este dat.
12 Căci sunt fameni cari
aşà au fost născuţi din pântecele mumei lor; şi
sunt fameni pe care oamenii i-au făcut fameni;
şi sunt fameni care s'au făcut pe sine însuşi
fameni pentru împărăţia cerurilor; cine poate
pricepe să priceapă.

Iisus binecuvintează copiii.

13 Atunci i-se aduseră copiii, ca să-şi pună
mânile peste dînşii şi să se roage; iar ucenicii
i-au înfruntat.
14 Dar Iisus le zise: lăsaţi copiii
şi nu-i opriţi a venì la mine; căci împărăţia
cerurilor este a unora ca aceştia.
15 Şi punând
mânile peste dînşii se duse deacolo.

Tânărul avut.

16 Şi iată unul venind la dînsul zise: Învăţătorule
bune, ce lucru bun să fac, ca să am viaţă
vecinică?
17 Iar el îi zise: ce mă întrebi despre
lucru bun? Unul este cel bun, Dumnezeu;
dar dacă voeşti să întri în viaţă, păzeşte poruncile.
18 Care? zise el; iar Iisus zise: «nu
omorî, nu săvârşì preacurvie, nu furà, nu mărturisì
mincinos,
19 Cinsteşte pe tatăl tău şi pe
muma ta, şi iubeşte pe aproapele tău ca pe
tine însu-ţi».
20 Zice lui tânărul: toate acestea
le-am păzit *din tinereţa mea;* ce-mi lipseşte
încă?
21 Zis-a Iisus lui: dacă voeşti a fi desăvârşit,
mergi vinde averea ta şi dă-o săracilor,
şi vei aveà comoară în cer, şi vino urmează-mi.
22 Iar tânărul auzind *cuvântul* plecă întristat,
căci aveà avuţii multe.
23 Şi Iisus zise

ucenicilor săi: adevăr zic vouă că cu greu va
întrà un avut în împărăţia cerurilor. 24 Şi iar
zic vouă că mai lesne este *pentru* o cămilă să
treacă printr'o ureche de ac decât *pentru* un
avut să intre în împărăţia cerurilor. 25 Şi au-
zind ucenicii să înfiorară tare zicând: cine dar
poate fi mântuit? 26 Iar Iisus uitându-se *la*
dînşii le zise: la oameni aceasta este cu ne-
putinţă, dar la Dumnezeu tot este cu putinţă.
27 Atunci începând Petru îi zise: iată noi lă-
sarăm tot şi-ţi urmarăm ţie; deci ce vom aveà
noi? 28 Iar Iisus le zise: adevăr zic vouă că
voi care mi-aţi urmat mie, la naşterea din nou,
când Fiul omului va fi şezut pe tronul măririi
sale, ve-ţi şedeà şi voi pe douăsprezece tronuri,
judecând pe cele douăsprezece săminţii ale lui
Israel. 29 Şi oricine care a lăsat fraţi sau su-
rori sau tată sau mumă *sau femeie* sau copii sau
ţarine sau case pentru numele meu, va primì
înmulţit şi va moştenì viaţă vecinică. 30 Mulţi
dar *fiind* întâiu vor fi în urmă şi *fiind* în urmă
vor fi întâiu.

PARTEA 20.

Pilda cu lucrătorii tocmiţi.

Căci împărăţia cerurilor este asemenea unui
om stăpân de casă, care ieşì des de dimineaţă
ca să tocmească lucrători în viea sa. 2 Şi în-
voindu-se cu lucrătorii pe un denar ziua, îi tri-
mise în viea sa. 3 Şi ieşind pe la al treilea
ceas văzù pe alţii stând fără lucru în târg. 4 Şi
acelora *le* zise: mergeţi şi voi în viea *mea,* şi
ce este cu dreptul voi da vouă. 5 Şi ei se du-
seră. Ieşind iarăş pe la al şaselea şi al nouălea
ceas făcù asemenea. 6 Ieşind *apoi* pe la al

unsprezecelea *ceas* găsì pe alţii stând *fără lucru,*
şi le zice: pentru ce staţi acì toată ziua fără
lucru? 7 Ei îi zic: pentrucă nimenea nu ne-a
tocmit. Zice lor: mergeţi şi voi în viea *mea, şi*
ce este cu dreptul veţi primì. 8 Şi făcându-se
seară zice domnul viei către îngrijitorul lui:
cheamă pe lucrători şi dă plata, începând dela
cei depe urmă până la cei dintâiu. 9 Şi venind
cei depe la al unsprezecelea ceas primiră câte
un dinar. 10 Şi venind cei dintâiu socotiau că
vor primì mai mult, dar primiră şi dînşii câte
un dinar. 11 Primind însă cârtiau împrotiva
stăpânului de casă. 12 Zicând: aceşti din urmă
au făcut un ceas, şi i-ai pus d'o potrivă cu noi
care am dus greutatea zilei şi arşiţa. 13 Iar el
răspunzând zise unuia dintre ei: prietene, nu-ţi
fac nedreptate; oare nu te-ai învoit cu mine un
dinar? 14 Ia *ce este* al tău şi pleacă. Voesc să
dau acestui din urmă ca şi ţie; 15 Oare nu mi-se
cade mie să fac ce voesc cu ale mele? Ori ochiul
tău este rău pentru că eu sunt bun? 16 Astfel
vor fi cei din urmă întâiu şi cei dintâiu pe urmă.
Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini aleşi.

A treia vestire a patimilor.

17 Şi mergând Iisus la Ierusalim luă la o parte
pe cei doisprezece ucenici şi pe cale zise lor:
18 Iată mergem la Ierusalim şi Fiul omului va
fi dat mai marilor preoţilor şi cărturarilor, şi-l
vor osândì la moarte; 19 Şi-l vor da în mâna
păgânilor ca să-l batjocorească şi să-l biciuească
şi să-l răstignească, dar a treia zi se va sculà.

Copiii lui Zebedeu. Cearta pentru ntâietate.

20 Atunci să apropie de dînsul muma fiilor lui
Zebedeu cu fiii ei, plecându-se şi cerând ceva

dela el. 21 Iar el îi zise: ce voeşti? Ea îi zice:
zi ca să şează aceşti doi fii ai mei unul de-a
dreapta ta şi altul de-a stânga ta în împărăţia ta.
22 Dar Iisus răspunzând zise: nu ştiţi ce cereţi.
Puteţi bea paharul pe care am să-l beau eu — *şi
să fiţi botezaţi în botezul în care mă botez eu?* —
Putem, îi zic ei. 23 Şi el le zice: într'adevăr
veţi bea paharul meu — *şi cu botezul cu care mă
botez eu veţi fi botezaţi,* — dar a şedeà de-a dreapta
mea şi de-a stânga *mea* nu este al meu a da ace-
asta, ci *se va da acelora* pentru care s'a gătit de
către Tatăl meu. 24 Şi auzind cei zece să mâh-
niră adânc asupra celor doi fraţi. 25 Dar Iisus
chemându-i la sine zise: ştiţi că domnitorii păgâ-
nilor îi stăpânesc pre aceştia şi cei mari între-
buinţează puterea asupra lor. 26 Nu astfel va fi
între voi; ci care ar voì să fie mare între voi, va
fi slujitorul vostru. 27 Şi care ar voì să fie în-
tâiul între voi, va fi sluga voastră; 28 După
cum Fiul omului n'a venit ca să fie slujit, ci ca
să slujească şi să dea sufletul său preţ de răs-
cumpărare pentru mulţi.

Doi orbi.

29 Şi pornind ei dela Ierichon, îi urmă gloată
multă. 30 Şi iată doi orbi, cari şedeau lângă cale,
auzind că Iisus trece, strigară zicând: Doamne,
fie-ţi milă de noi, Fiule al lui David. 31 Iar gloata
îi înfruntă ca să tacă; dar ei mai tare strigau
zicând: Doamne, fie-ţi milă de noi, Fiule al lui
David. 32 Şi stând Iisus îi chemă şi zise: ce
voiţi să vă fac? 33 Doamne, îi zic ei, să se
deschiză ochii noştri. 34 Iar Iisus pătruns fiind
de milă, atinse ochii lor; şi îndată văzură şi îi
urmară

PARTEA 21.

Întrarea în Ierusalim.

Şi când se apropiară de Ierusalim şi veniră la
Betfaghe la muntele maslinilor, atunci trimise
Iisus pe doi ucenici. 2 Zicându-le: mergeţi în
satul ce este înaintea voastră, şi îndată veţi aflà
o asină legată şi un mânz cu dînsa; deslegând
aduceţi la mine. 3 Şi dacă cineva v'ar zice
ceva, veţi spune că Domnul are trebuinţă de
ele; şi îndată le va trimite. 4 Iar aceasta s'a
făcut ca să se împlinească ce s'a rostit prin
profetul care zice: 5 «Spuneţi Fiicei Sionului:
iată împăratul tău vine la tine, blând şi călare
pe asină *şi* pe mânz, fiul celui de sub jug».
6 Ducându-se dar ucenicii, şi făcând după cum
le poruncise Iisus, 7 Aduseră asina şi mânzul,
şi-şi puseră deasupra lor vestmintele, şi el să
aşeză pe dînsele. 8 Iar partea cea mai mare
de gloată aşternură veştmintele lor pe cale; şi
alţii tăiau ramuri din copaci şi aşternură de
cale. 9 Şi gloatele cari mergeau înaintea lui
şi cari veniau după dînsul strigau, zicând: Osana
Fiului lui David, «binecuvântat *este* cel ce vine
în numele Domnului», Osana în cele de sus.
10 Şi întrând el în Ierusalim se mişcă toată
cetatea, zicând: cine este acesta? 11 Iar gloa-
tele ziceau: acesta este profetul, Iisus din Na-
zaretul Galilei.

Curăţirea sanctuarului.

12 Şi Iisus întră în sanctuarul *lui Dumnezeu,*
şi dete afară pe toţi care vindeau şi cumpărau
în sanctuar, şi resturnă mesele schimbătorilor de
bani şi scaunele celor cari vindeau porumbei,
şi le zice: 13 Scris este: «casa mea casă de

rugăciune se va chemà», iar voi o faceţi «peş-
teră de tâlhari». 14 Şi veniră la dînsul în sanc-
tuar orbi şi şchiopi, şi el îi tămăduì. 15 Iar mai
marii preoţilor şi cărturarii, văzând faptele minu-
nate pe care le făcuse, şi pe copiii cari strigau
în sanctuar şi ziceau: Osana Fiului lui David, se
mâhniră adânc, 16 Şi-i ziseră: auzi ce zic
aceştia? Dar Iisus le zice: adevărat; oare n'aţi
cetit nici odată că «din gura copiilor şi a su-
gătorilor voi întocmì lauda»? 17 Şi lăsându-i
ieşì afară din cetate la Betania, şi rămase noap-
tea acolo.

Smochinul neroditor.

18 Iar a doua zi întorcându-se în cetate flă-
mânzì. 19 Şi văzând un smochin lângă cale se
duse la el, dar nu găsì nimic într'însul decât
numai frunze. Şi zice lui: de acum înainte rod
din tine să nu se facă în veci. Şi se uscă smo-
chinul îndată. 20 Şi văzând ucenicii se mirară,
zicând: cum se uscă smochinul îndată? 21 Dar
Iisus răspunzând le zise: adevăr zic vouă, dacă
veţi aveà credinţă şi nu vă veţi îndoì, veţi face
nu numai ce s'a făcut cu smochinul; ci chiar
dacă veţi zice muntelui acestuia: ridică-te şi te
aruncă în mare, se va face. 22 Şi toate câte
veţi fi cerut în rugăciune, crezând, veţi primì.

Cuvântările lui Iisus în templu.

23 Şi venind el în sanctuar se apropiară de
dînsul, pe când învăţà, mai marii preoţilor şi
bătrânii poporului zicând: cu ce putere faci aces-
tea? Şi cine ţi-a dat puterea aceasta? 24 Iar
Iisus răspunzând le zise: vă voi întrebà şi eu
un cuvânt, pe care dacă mi-l spuneţi, şi eu vă
voi spune cu ce putere fac acestea. 25 Botezul

lui Ioan de unde erà? Din cer sau dela oameni?
Iar ei cugetau întru sine zicând: 26 Dacă zi-
cem din cer, ne va zice: pentru ce dar n'aţi
crezut lui? Iar dacă zicem dela oameni, ne te-
mem de gloată, pentru că toţi ţin pe Ioan drept
un profet. 27 Şi răspunzând ei lui Iisus ziseră:
nu ştim. Zise şi el lor: nici eu nu vă spun cu ce
putere fac acestea. 28 Ce vi-se pare vouă? Un
om aveà doi fii; şi ducându-se la cel dintâiu
zise: fiule, du-te lucrează azi în viea mea. 29 Iar
el răspunzând zise: nu voesc; în urmă însă pă-
rându-i rău se duse. 30 Şi ducându-se la cel de al
doilea zise tot astfel. Iar el răspunzând zise: eu,
Doamne, *mă duc*, dar nu s'a dus. 31 Care din
aceşti doi a făcut voia tatălui? Cel dintâiu,
zic ei. Iisus le zice: adevăr zic vouă că vameşii
şi desfrânatele merg înaintea voastră în împă-
răţia lui Dumnezeu. 32 Căci Ioan venì la voi
pe cale de dreptate, şi n'aţi crezut lui; iar
vameşii şi desfrânatele crezură lui, şi voi văzând
nici nu v'a părut rău în urmă ca să credeţi lui.

Pilda despre lucrătorii viei.

33 Ascultaţi altă pildă. Erà un om stăpân de
casă, care sădì vie şi o împrejmuì cu gard şi
făcù în ea lin şi clădì turn, şi o dete lucrători-
lor, iar el se duse departe. 34 Şi când sosì
timpul roadelor trimise slugile sale la lucrători
ca să ia roadele lui. 35 Dar lucrătorii luând pe
slugile lui, pe unul îl bătură, pe altul îl uciseră,
iar pe altul îl omorîră cu pietrii. 36 Iarăş tri-
mise alte slugi mai multe decât cele dintâiu,
şi făcură cu acestea asemenea. 37 În urmă
trimise la dînşii pe fiul său zicând; se vor sfiì
de fiul meu. 38 Lucrătorii însă văzând pe fiul

ziseră între dînşii: acesta este moştenitorul;
veniţi să-l ucidem şi să avem noi moştenirea
lui. 39 Şi luându-l *îl* aruncară afară din vie
şi-l uciseră. 40 Deci când va fi venit domnul
viei, ce va face acelor lucrători? 41 Ei îi zic:
pe cei răi cu rău îi va pierde, şi viea o va
da altor lucrători, care să-i dea roadele la tim-
pul lor. 42 Iisus le zice: n'aţi cetit nici odată
în scripturi: «Piatra pe care n'a luat-o în seamă
clăditorii, aceasta a fost făcută pentru cap de
unghiu; dela Domnul a fost ea şi este minu-
nată în ochii noştri?» 43 De aceea zic vouă, că
se va luà dela voi împărăţia lui Dumnezeu şi
se va da neamului care face roadele ei. 44 Şi
cine va fi căzut pe piatra aceasta se va sfă-
râmà; iar pe care va fi căzut ea, pe *acela* îl va
spulberà. 45 Şi auzind mai marii preoţilor şi
fariseii pildele lui cunoscură că vorbeşte despre
dînşii; 46 Şi căutând ca să pună mâna pe
dînsul se temură de gloate, pentru că îl ţineau
drept un profet.

PARTEA 22.

Pilda cu cei chemaţi la nuntă.

Şi răspunzând Iisus le vorbì iar în pilde zicând:
2 Împărăţia cerurilor este asemenea unui om
împărat, care făcù nuntă fiului său. 3 Şi trimise
slugile sale ca să strige pe cei chemaţi la
nuntă, dar ei nu voiau să vie. 4 Iarăş trimise
alte slugi zicând: spuneţi celor chemaţi, iată
prânzul meu stă gata; taurii mei şi cele îngră-
şate ale mele sunt înjunghiate şi tot este gata;
veniţi la nuntă. 5 Dar ei ne dând luare aminte
se duseră, unul la ţarina sa, altul la negustoria
sa: 6 Iar ceilalţi punând mâna pe slugile sale

le înfruntară ruşinos şi *le* uciseră. 7 Auzind dar
împăratul se umplù de mânie, şi trimiţând oştile
sale nimicì pe acei ucigaşi şi arse oraşul lor.
8 Atunci zise slugilor sale: nunta este gata, dar
cei chemaţi nu fură vrednici; 9 Deci mergeţi
pe la ieşirile drumurilor şi pe câţi îi veţi fi
găsit chemaţi-i la nuntă. 10 Şi ieşind slugile
acelea la drumuri strânseră pe toţi câţi îi aflară,
şi răi şi buni; şi se umplù nunta de oaspeţi.
11 Iar împăratul întrând spre a privì pe oaspeţi
văzù acolo un om ne fiind îmbrăcat în haină de
nuntă; 12 Şi îi zice: prietene, cum ai întrat acì
ne având haină de nuntă? Iar el tăcù. 13 Atunci
împăratul zise slujitorilor: legându-i picioarele
şi mânile aruncaţi-l în întunerecul cel mai din
afară, acolo va fi plângerea şi scârşnirea dinţi-
lor. 14 Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini aleşi.

Dacă se cuvine a plătì bir sau dare Cesarului.

15 Atunci ducându-se fariseii să sfătuiră cum
să-l prinză în cuvânt. 16 Şi trimit la dînsul pe
ucenicii lor cu Irodianii, zicând: Învăţătorule,
ştim că eşti iubitor de adevăr, şi înveţi în ade-
văr calea lui Dumnezeu, şi nu-ţi pasă de nime-
nea, pentru că nu te uiţi la faţa oamenilor;
17 Deci spune nouă, ce ţi-se pare? Se cuvine
a da bir Cesarului sau nu? 18 Iar Iisus cu-
noscând răutatea lor zise: ce mă ispitiţi, făţar-
nicilor? 19 Arătaţi-mi banul pentru bir. Iar ei
îi aduseră un dinar. 20 Şi *Iisus* le zise: al cui
este chipul acesta şi inscripţia? 21 Al Cesa-
rului, zic dînşii. Atunci le zice: deci daţi Cesa-
rului cele ale Cesarului şi lui Dumnezeu cele
ale lui Dumnezeu. 22 Şi auzind se mirară, şi
lăsându-l se duseră.

Învierea.

23 În ziua aceea veniră la dînsul Saduceii care
zic că nu este înviere, şi îl întrebară. 24 Zicând:
Învăţătorule, Moise a zis: «dacă va fi murit
cinevà ne având copii, fratele său va luà pe
femeia lui şi va ridicà urmaş fratelui său».
25 Erau între noi şapte fraţi, şi cel dintâiŭ în-
surându-se murì, şi ne având el urmaş lăsă pe
femeia sa fratelui său. 26 Asemenea şi al doilea
şi al treilea, până la al şaptelea. 27 Iar în urmă
de toţi murì şi femeea. 28 La înviere dar a
cărui dintre cei şapte va fi femeia? Căci toţi o
àvură. 29 Atunci răspunzând Iisus le zise: vă
rătăciţi, neştiind scripturile, nici puterea lui Dum-
nezeu. 30 Căci la înviere nici nu se însoară,
nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumne-
zeu în cer. 31 Dar despre învierea morţilor
n'aţi cetit ce s'a rostit vouă de Dumnezeu, zi-
când: 32 «Eu sunt Dumnezeul lui Abraam şi
Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacob?«
Dumnezeu nu este al morţilor, ci al viilor. 33 Şi
auzind gloatele rămaseră uimite de învăţătura lui.

Porunca cea mai mare.

34 Iar fariseii auzind că închise gura Saducei-
lor se adunară lângă dînsul, 35 Şi întrebă unul
dintre ei, învăţător de lege, ispitindu-l *şi zicând:*
36 Învăţătorule, care poruncă este mai mare în
lege? 37 Iar Iisus îi zise: «iubeşte pe Domnul
Dumnezeul tău în toată inima ta şi în tot su-
fletul tău şi în tot cugetul tău». 38 Aceasta este
porunca cea mai mare şi cea dintâiu. 39 Iar a
doua asemenea acesteia: «iubeşte pe aproapele
tău ca pe tine însu-ţi». 40 În aceste două po-
runci să cuprinde toată legea şi profeţii.

Hristos, fiul lui David şi stăpânul.

41 Şi adunaţi fiind fariseii, Iisus îi întrebă,
42 Zicând: ce vi-se pare despre Hristos? Al cui
fiu este? Al lui David, îi zic ei. 43 Cum dar
David, le zice el, îl numeşte în spirit Domn,
zicând: 44 Zis-a Domnul Domnului meu, şezi
de-a dreapta mea până ce voi fi pus pe vrăjmaşii
tăi sub picioarele tale. 45 Deci dacă David îl
numeşte Domn, cum este fiul lui? 46 Şi nimeni
nu puteà să-i răspunză un cuvânt, nici nu în-
drăsnì cinevà din aceea zi să-l mai întrebe.

PARTEA 23.

Iisus mustră pe farisei şi cărturari pentru făţărnicia şi mândria lor. Păcatele mari ale Ierusalimului. Vestirea despre dărâmarea templului.

Atunci Iisus vorbì gloatelor şi ucenicilor săi,
2 Zicând: pe scaunul lui Moise au stat căr-
turarii şi fariseii. 3 Deci toate câte vă zic vouă,
faceţi şi păziţi, dar după faptele lor nu faceţi;
căci ei zic şi nu fac. 4 Ei leagă sarcini grele
şi cu anevoe de purtat, şi *le* pun pe umerii
oamenilor, iar ei nici cu degetul lor nu voesc
să le mişte. 5 Toate faptele lor le fac spre a
fi priviţi de oameni, căci fac filacteriile lor late
şi măresc ciucurii vestmântului. 6 Iubesc cele
dintâiu locuri la ospeţe şi cele dintâiu scaune
în sinagogi. 7 Şi urările de bine în târguri şi
să fie numiţi de către oameni Rabi. 8 Dar voi
să nu fiţi numiţi Rabi; căci unul este învăţăto-
rul vostru, iar voi toţi sunteţi fraţi. 9 Şi tată
să nu numiţi al vostru pe pământ, căci unul
este Tatăl vostru cel ceresc. 10 Nici nu fiţi
numiţi învăţători; căci unul este învăţătorul
vostru, Hristos. 11 Cine dar este mai mare între

voi, va fi slujitorul vostru. 12 Iar cine se va fi
înălţat pe sine, va fi umilit; şi cine se va fi
umilit pe sine, va fi înălţat. 13 Vai vouă, căr-
turari şi farisei făţarnici, că închideţi împărăţia
cerurilor înaintea oamenilor; căci voi nu intraţi,
nici pe cei care vin nu-*i* lăsaţi să între. 14 *Vai*
vouă cărturari şi farisei făţarnici, că mâncaţi ca-
sele văduvilor, rugându-vă rugăciuni lungi; pentru
aceasta veţi lua mai multă osândă. 15 Vai vouă,
cărturari şi farisei făţarnici, că încunjuraţi ma-
rea şi uscatul ca să faceţi un proselit, şi când
s'a făcut, îl faceţi fiu al gheenei indoit decât
voi. 16 Vai vouă, povăţuitori orbi, cari ziceţi:
cine va fi jurat pe templu, nu este nimic; dar
cine va fi jurat pe aurul templului, dator este.
17 Nemintoşi şi orbi; căci ce este mai mare?
Aurul sau templul care sfinţeşte aurul? 18 Şi:
cine va fi jurat pe altar, nu este nimic; iar
cine va fi jurat pe darul ce este deasupra lui,
dator este. 19 Orbilor, căci ce este mai mare?
Darul sau altarul care sfinţeşte darul? 20 Deci
cine a jurat pe altar, jură pe el şi pe toate ce
sunt deasupra lui; 21 Şi cine a jurat pe templu
jură pe el şi pe cel care locueşte într'însul.
22 Şi cine a jurat pe cer, jură pe tronul lui
Dumnezeu şi pe cel care stă pe dînsul. 23 Vai
vouă, cărturari şi farisei făţarnici, că daţi zeciu-
ială *din* ismă şi mărar şi chimen, dar aţi lăsat
cele mai însemnate ale legii: judecarea *dreaptă*
şi mila şi credinţa; pe acestea trebuià să *le*
faceţi, şi pe acelea să nu *le* lăsaţi. 24 Povă-
ţuitori orbi, cari strecuraţi ţânţarul, dar înghi-
ţiţi cămila. 25 Vai vouă, cărturari şi farisei
făţarnici, că curăţiţi partea din afară a paha-

rului şi a vasului *de mâncare*, dar dinăuntru sunt
pline de răpire şi necumpătare. 26 Fariseule
orb, curăţă întâiu partea dinăuntru a paharului
şi a vasului *de mâncare*, ca să fie curată şi par-
tea lui din afară. 27 Vai vouă, cărturari şi fa-
risei făţarnici, că sămănaţi cu mormintele vă-
ruite, care din afară se arată frumoase, dar
dinăuntru sunt pline de oase de morţi şi de
orice necurăţenie. 28 Astfel şi voi din afară
vă arătaţi drepţi oamenilor, dar dinăuntru sun-
teţi plini de făţărnicie şi fărădelege. 29 Vai
vouă, cărturari şi farisei făţarnici, că clădiţi
mormintele profeţilor şi înfrumseţaţi monu-
mentele drepţilor, 30 Şi ziceţi: dacă am fi noi
în zilele părinţilor noştri, n'am fi părtaşi cu
dînşii la sângele profeţilor. 31 Astfel dar măr-
turisiţi vouă înşivă că sunteţi fii ai celor cari
omorîră pre profeţi. 32 Umpleţi şi voi măsura
părinţilor voştri! 33 Şerpi, pui de viperă, cum
să fugiţi de osândirea la gheenă? 34 De aceea,
iată eu trimit la voi profeţi şi înţelepţi şi căr-
turari; dintr'înşii veţi omorî şi veţi răstignì, şi
dintr'înşii veţi biciuì în sinagogile voastre, şi-*i*
veţi gonì din oraş în oraş; 35 Ca să vie asupra
voastră orice sânge drept ce este vărsat pe
pământ, dela sângele lui Abel cel drept până
la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care
îl omorîrăţi între templu şi altar. 36 Adevăr
zic vouă, vor venì toate acestea asupra nea-
mului acestuia. 37 Ierusalime, Ierusalime, care
omori pe profeţi şi ucizi cu pietrii pe cei tri
mişi la tine, de câte ori am voit să adun pe
copiii tăi, după cum adună paserea puii săi sub
aripi, dar n'aţi voit. 38 Iată, vi-se lasă casa

voastră pustie. 39 Căci zic vouă, de acum nu
mă mai vedeți, până când veți zice: «Binecuvân-
tat cel ce vine în numele Domnului».

PARTEA 24.

Darâmarea Ierusalimului. Sfârșitul veacului. Semnele venirii lui Hristos. Îndemnare de a veghià.

Și ieșind Iisus se duceà dela sanctuar, și se
apropiară de dînsul ucenicii săi ca să-i arate
clădirile sanctuarului. 2 Iar el răspunzând le
zise: nu vedeți toate acestea? Adevăr zic vouă,
nu va fi lăsată acì piatră pe piatră, care nu
va fi desfăcută. 3 Și stând el pe muntele mas-
linilor, veniră la dînsul ucenicii la o parte zi-
când: spune nouă, când vor fi acestea? Și care
va fi semnul venirii tale și al sfârșitului vea-
cului? 4 Și răspunzând Iisus le zise: vedeți să
nu vă amăgească cineva. 5 Căci mulți vor venì
pe numele meu zicând: eu sunt Hristosul, și pe
mulți vor amăgì. 6 Și voi veți auzì răsboaie și
știri de răsboaie. Luați seama, nu vă spăimân-
tați; căci trebue să fie *toate*, dar nu este încă
sfârșitul. 7 Căci se va ridicà neam peste neam
și împărăție peste împărăție, și vor fi foamete
și cutremure pe alocurea, 8 Dar toate acestea
vor fi început de dureri. 9 Atunci vă vor da
spre asuprire, și vă vor omorî, și veți fi urâți
de toate neamurile pentru numele meu. 10 Și
atunci mulți vor cădeà, și se vor da în mâni
unii pe alții și se vor urî unii pe alții. 11 Și mulți
profeți mincinoși se vor ridicà și pe mulți vor
amăgì; 12 Și pentru înmulțirea fărădelegii se
va răcì iubirea multora. 13 Dar cine a răbdat
până în sfârșit, acesta va fi mântuit. 14 Și se
va predicà această evanghelie a împărăției în

toată lumea, spre mărturie la toate neamurile;
şi atunci va venì sfârşitul. 15 Deci când veţi
fi văzut «groaza pustiirii», ce s'a zis prin Daniil
profetul, stând în loc sfânt, cine citeşte să în-
ţeleagă, 16 Atunci care sunt în Iudeia să fugă
la munţi, 17 Care este pe casă să nu se dee
jos ca să ia cele din casa lui, 18 Şi care este
în câmp să nu se întoarcă înapoi ca să ia vest-
mântul lui. 19 Vai dar celor ce au în pântece
şi celor cari dau ţîţă în zilele acelea. 20 Ru-
gaţi-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici
Sâmbăta. 21 Căci atunci va fi suferinţă mare,
care n'a fost dela începutul lumii până acum,
nici nu va fi. 22 Şi dacă n'ar fi scurtate acele
zile, n'ar scăpà nici un trup; dar pentru cei
aleşi vor fi scurtate acele zile. 23 Atunci
dacă vă zice cineva: iată acì *este* Hristosul, sau
colo, nu credeţi. 24 Căci se vor ridicà Hristoşi
mincinoşi şi profeţi mincinoşi, şi vor da semne
mari şi minuni, încât să amăgească, dacă se
poate, chiar pe cei aleşi. 25 Iată v'am spus
dinainte. 26 Deci dacă vor zice vouă: iată este
în pustie, nu ieşiţi; iată *este* în camere, nu cre-
deţi. 27 Căci precum fulgerul iese dela răsărit
şi se arată până la apus, astfel va fi *şi* venirea
Fiului omului; 28 Ori şi unde este corpul mort,
acolo se vor adunà vulturi. 29 Dar îndată după
suferinţa acelor zile soarele va fi întunecat, şi
luna nu va da lumina ei, şi stelele vor cădeà
din cer, şi puterile cerurilor vor fi sguduite.
30 Şi atunci se va arătà semnul Fiului omului
în cer; şi atunci se vor jelì toate seminţiile
pământului şi vor vedeà pe Fiul omului, venind
pe norii cerului, cu putere şi mărire multă.

31 Şi va trimite pe îngerii săi cu sunet mare
de trimbiţă, şi vor adunà pe aleşii lui din cele
patru vânturi, dela cea mai depărtată margine
a cerurilor până la cealaltă margine a lor.
32 Învăţaţi asemănarea dela smochiu. Când ra-
mura lui este fragedă şi înfrunzeşte, cunoaşteţi
că aproape *este* vara. 33 Astfel şi voi când veţi
fi văzut toate acestea cunoaşteţi că *el* este
aproape lângă uşi. 34 Adevăr zic vouă, nu va
trece neamul acesta, până când să fie toate
acestea. 35 Cerul şi pământul vor trece, dar
cuvintele mele nu vor trece. 36 Iar despre ziua
aceea şi ceas nimeni nu ştie, nici îngerii ceru-
rilor, nici Fiul, decât numai Tatăl. 37 Şi pre-
cum *au fost* zilele lui Noe, aşà va fi venirea
Fiului omului. 38 Căci precum în zilele acelea
înainte de potop erau mâncând şi bând, însu-
rându-se şi măritându-se, până în ziua când întră
Noe în corabie, 39 Şi nu ştiură până ce venì
potopul şi luă pe toţi, astfel va fi *şi* venirea
Fiului omului. 40 Atunci *din* doi *care* vor fi în
câmp, unul este luat şi unul este lăsat; 41 *Din*
două râşnind la râşniţă, una este luată şi una
este lăsată. 42 Deci privegheaţi, că nu ştiţi în
care zi vine Domnul vostru. 43 Dar cunoaşteţi
aceasta, că dacă stăpânul de casă ar ştì în care
strajă vine furul, ar fi veghiat, şi n'ar lăsà să
i-se sape casa. 44 De aceea şi voi fiţi gata, că în
ceasul în care nu gândiţi vine Fiul omului.
45 Deci cine este sluga credincioasă şi cuminte,
pe care a pus-o stăpânul peste slugărimea sa,
spre a le da de mâncare la timp? 46 Fericită
este sluga aceea pe care venind stăpânul său
o va găsì făcând astfel. 47 Adevăr zic vouă că

o va pune peste toată avuţia sa. 48 Dar dacă
aceea slugă rea *fiind* va fi zis în inima sa: stă-
pânul meu întârziază, 49 Şi va fi început să
bată pe cei împreună cu el slugi, şi mănâncă
şi beà cu beţivii; 50 Stăpânul acelei slugi va
venì în ziua în care el nu aşteaptă, şi în ceasul
când nu ştie, 51 Şi-l va despicà în două, şi par-
tea lui o va pune cu făţărnicie; acolo va fi plân-
gerea şi scârşnirea dinţilor.

PARTEA 25.

Pilda cu cele zece fecioare şi cu întrebuinţarea talanţilor.

Atunci va fi asemănată împărăţia cerurilor cu
zece fecioare, care luând candelele lor ieşiră
spre întimpinarea mirelui. 2 Cinci din ele erau
nechibzuite, iar cinci cuminte. 3 Căci cele ne-
chibzuite, luând candelele lor, nu luară unt de lemn
cu sine; 4 Iar cele cuminte luară unt de lemn
în vasele lor cu candelele lor. 5 Şi întârziind
mirele dormitară toate şi dormiau. 6 Iar la
miezul nopţii se făcù strigare: iată mirele, ieşiţi
spre întimpinarea lui. 7 Atunci se deşteptară
toate acele fecioare şi gătiră candelele lor.
8 Iar cele nechibzuite ziseră celor cuminte:
daţi-ne din unt de lemnul vostru, că se sting can-
delele noastre. 9 Dar cele cuminte răspunseră,
zicând: niciodată; nu va fi de ajuns nouă şi
vouă, mai bine duceţi-vă la cei cari vând şi
cumpăraţi-vă. 10 Şi plecând ele să cumpere
venì mirele, şi cele gata întrară cu dînsul la
nuntă, şi se închise uşa. 11 În urmă vin şi
celelalte fecioare zicând: Doamne, Doamne, des-
chide-ne. 12 Iar el răspunzând zise: adevăr
zic vouă, nu vă cunosc. 13 Drept aceea vegheaţi,
că nu ştiţi ziua, nici ceasul, *când vine Fiul omu-*

lui. 14 Căci după cum un om plecând departe
chemă slugile sale şi le dete avuţia sa, 15 Şi
unuia îi dete cinci talanţi, altuia doi, iar altuia
unul, fie căruia după puterea sa, şi îndată se
duse departe. 16 Indată plecând cel care luase
cinci talanţi lucră cu dînşii şi făcù alţi cinci
talanţi. 17 Asemenea care luase cei doi câş-
tigă alţi doi. 18 Iar care luase unul ducându-se
săpă în pământ şi ascunse argintul stăpânului
său. 19 După un timp îndelungat vine şi stă-
pânul acelor slugi, şi face socoteală împreună
cu dînşii. 20 Şi apropiindu-se cel care luase
cinci talanţi aduse alţi cinci talanţi, zicând:
Doamne, cinci talanţi mi-ai dat în mână; iată
alţi cinci talanţi am câştigat *la dînşii.* 21 Zise
lui stăpânul său: bine, slugă bună şi credin-
cioasă, la puţine ai fost credincios, la multe te voi
pune; intră întru bucuria domnului tău. 22 A-
propiindu-se şi care luase cei doi talanţi zise:
Doamne, doi talanţi mi-ai dat în mână; iată
alţi doi talanţi am câştigat *la dînşii.* 23 Zise
lui stăpânul său: bine, slugă bună şi credin-
cioasă, la puţine ai fost credincios, la multe te
voi pune; intră întru bucuria domnului tău.
24 Apropiindu-se apoi şi care luase un talant
zise: Doamne, te-am ştiut că eşti om aspru,
seceri unde n'ai sămănat, şi aduni de unde n'ai
vânturat; 25 Şi fiindu-mi teamă m'am dus şi
am ascuns talantul tău în pământ; iată *aici* ai
al tău. 26 Iar stăpânul său răspunzând-i, zise:
slugă rea şi neluătoare aminte; ştiut-ai că secer
unde n'am sămănat, şi adun de unde n'am vân-
turat? 27 Deci trebuià ca tu să fi pus argin-
tul meu la schimbători, şi venind eu aş fi luat

cu dobândă *ce este* al meu. 28 Drept aceea luaţi
dela dînsul talantul şi daţi celui care are cei
zece talanţi; 29 Căci tot la cel care are se va
da şi va prisosì, iar dela cel care nu are, şi ce
are se va luà dela dînsul; 30 Şi pe sluga cea
nefolositoare aruncaţi-*o* în întunerecul din afară;
acolo va fi plângerea şi scârşnirea dinţilor.

Judecata din urmă.

31 Iar când va venì Fiul omului în mărirea
sa şi toţi îngerii cu dînsul, atunci va stà pe
tronul măririi sale, 32 Şi vor fi adunate înain-
tea lui toate neamurile, şi le va despărţì pe
unele de altele, după cum desparte păstorul oile
de capre, 33 Şi va pune oile de-a dreapta sa,
iar caprele de-a stânga. 34 Atunci va zice îm-
păratul celor de-a dreapta sa: veniţi, binecuvân-
taţii Tatălui meu, moşteniţi împărăţia gătită
vouă dela întemeiarea lumii. 35 Căci flămând
am fost şi mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost
şi mi-aţi dat să beau; străin am fost şi m'aţi
adus la voi, 36 Gol şi m'aţi îmbrăcat, bolnav
am fost şi m'aţi căutat, în închisoare am fost
şi aţi venit la mine. 37 Atunci vor răspunde
lui drepţii, zicând: Doamne când te-am văzut
flămând şi ţi-am dat demâncare, sau însetat şi
ţi-am dat să bei? 38 Când iar te-am văzut
străin şi te-am adus la noi, sau gol şi te-am
îmbrăcat? 39 Şi când te-am văzut bolnav sau
în închisoare şi am venit la tine? 40 Şi răs-
punzând împăratul le va zice: adevăr zic vouă,
întru cât aţi făcut unuia dintr'aceşti fraţi ai
mei, foarte neluaţi în seamă, mie mi-aţi făcut.
41 Atunci va zice şi celor de-a stânga: duceţi-vă
dela mine, blăstemaţilor, în focul cel vecinic care

este gătit diavolului şi îngerilor săi. 42 Căci
flămând am fost şi nu mi-aţi dat să mănânc,
însetat am fost şi nu mi-aţi dat să beau. 43 Străin
am fost şi nu m'aţi dus la voi, gol şi nu m'aţi
îmbrăcat, bolnav şi în închisoare şi nu m'aţi
căutat. 44 Atunci vor răspunde şi ei zicând:
Doamne, când te-am văzut flămând, ori însetat,
ori străin, ori gol, ori bolnav, ori în închisoare şi
nu ţi-am slujit? 45 Atunci va răspunde lor, zi-
când: adevăr zic vouă, întru cât n'aţi făcut
unuia dintre aceşti, foarte neluaţi în seamă, nici
mie nu mi-aţi făcut. 46 Şi se vor duce aceştia
la pedeapsă vecinică, iar drepţii la viaţă vecinică.

PARTEA 26.

Cea din urmă vestire a patimilor lui Iisus.

Şi a fost când sfârşì Iisus toate cuvintele aces-
tea, zise ucenicilor săi: 2 Ştiţi că peste două
zile vor fi Paştile şi Fiul omului va fi dat spre
a fi răstignit. 3 Atunci mai marii preoţilor şi
bătrânii poporului se adunară în curtea arhie-
reului care se numeşte Caiafa, 4 Şi se sfătuiră
împreună ca prin amăgire să pună mâna pe
Iisus şi să-*l* omoare. 5 Dar ziceau: nu în ser-
bătoare, ca să nu se facă turburare în popor.

Ungerea din Betania.

6 Şi fiind Iisus în Betania în casa lui Simon
leprosul, 7 Venì la dînsul o femeie având un
alabastru cu mir foarte preţios şi turnă pe capul
lui când şedeà la masă. 8 Iar ucenicii văzând
se mâhniră adânc, zicând: pentru ce pierderea
aceasta? 9 Căci se puteà vinde acest *mir* drept
mult şi să se dea săracilor. 10 Dar Iisus cu-
noscând, le zise: pentru ce faceţi superare fe-
meii? Căci a făcut un lucru bun pentru mine;

11 Fiindcă pe săraci îi aveţi în totdeauna cu voi,
dar pe mine nu mă aveţi totdeauna. 12 Pentru
că ea turnând mirul acesta pe corpul meu, spre
înmormântarea mea a făcut. 13 Adevăr zic vouă,
ori unde va fi predicată evanghelia aceasta în
toată lumea, se va spune şi ce a făcut aceasta
spre amintirea ei. 14 Atunci unul dintre cei
doisprezece care se cheamă Iuda Iscariotul, du-
cându-se la mai marii preoţilor, zise: 15 Ce
voiţi să-mi daţi şi eu îl voi da în mânile voastre?
Iar ei îi cumpăniră treizeci de arginţi. 16 Şi de
atunci căutà timp nimerit ca să-l dea în mâ-
nile lor.

Paştile şi sfânta cină sau cuminecătură.

17 Iar în cea dintâiu zi a azimilor veniră
ucenicii la Iisus, zicând: unde voeşti să-ţi gătim
ca să mănânci Paştile? 18 Şi el zise, mergeţi
în oraş la cinevà şi îi spuneţi: Învăţătorul zice:
timpul meu aproape este, la tine fac Paştile cu
ucenicii mei. 19 Şi ucenicii făcură după cum
le poruncì Iisus, şi-i gătiră Paştile. 20 Iar fă-
cându-se seară, se puse la masă cu cei doispre-
zece ucenici. 21 Şi mâncând, el zise: adevăr
zic vouă că unul dintre voi mă va da prins.
22 Şi întristându-se ei foarte, începură să-i zică
fiecare: doar nu cumvà sunt eu, Doamne? 23 Iar
el răspunzând, zise: cel care a întins cu mine
mâna în vas, acesta mă va da prins. 24 Într'-
adevăr Fiul omului se duse după cum este scris
despre dînsul, dar vai de omul acela prin care
Fiul omului este dat prins; bine ar fi lui dacă
nu s'ar fi născut omul acela. 25 Şi răspunzând
Iuda care l-a dat prins, zise: doar nu cumvà sunt
eu, Rabi? Zise lui: tu ai zis. 26 Iar mâncând

ei, Iisus luând pâne şi binecuvântând frânse,
şi dând ucenicilor, zise: luaţi, mâncaţi; acesta
este trupul meu. 27 Şi luând un pahar şi mul-
ţumind le dete, zicând: beţi din acesta toţi;
28 Căci acesta este sângele meu al legii, el se
varsă pentru mulţi spre iertarea păcatelor. 29 Şi
zic vouă, de acum nu voi mai bea din acest
rod al viţei până în ziua aceea când îl voi bea
cu voi nou în împărăţia Tatălui meu. 30 Şi
după ce cântară lăudări, ieşiră la muntele mas-
linilor. 31 Atunci le zice Iisus: voi toţi veţi
aveà smintială în mine în noaptea aceasta, căci
scris este: «bate-voi păstorul şi se vor împrăş-
tià oile turmei». 32 Dar după învierea mea voi
merge înainte de voi în Galilea. 33 Şi răspun-
zând Petru, îi zise: dacă toţi vor aveà smintială
în tine, eu nici odată nu voi aveà smintială.
34 Zise Iisus lui: adevăr zic ţie că în noaptea
aceasta, mai înainte de-a fi cântat cocoşul, mă
vei tăgăduì de trei ori. 35 Zise Petru lui: chiar
dacă ar trebuì ca să mor împreună cu tine, eu
nu te voi tăgăduì. Asemenea ziseră şi toţi ucenicii.

Suferinţele din Ghetsemane.

36 Atunci venì Iisus cu dînşii la un loc, numit
Ghetsemane şi zice ucenicilor săi: staţi acì
până ce, ducându-mă colo, mă voi rugà. 37 Şi
luând cu sine pe Petru şi pe cei doi fii ai lui
Zebedeu, începù a se întristà şi a se turburà
adânc. 38 Atunci le zice: întristat foarte este
sufletul meu până la moarte; rămâneţi acì şi
veghiaţi cu mine. 39 Şi mergând puţin mai
înainte căzù pe faţa sa rugându-se şi zicând:
Tată, dacă este cu putinţă, treacă dela mine pa-
harul acesta; dar nu cum voesc eu, ci cum *voeşti*

tu, 40 Şi vine la ucenici şi îi află dormind, şi
zice lui Petru: aşà nu avurăţi tărie să veghiaţi
un ceas cu mine? 41 Veghiaţi şi vă rugaţi ca
să nu întraţi în ispită. Intr'adevăr spiritul este
nepregetător, dar trupul neputincios. 42 Iarăş
ducându-se de a două oară se rugă, zicând: Ta-
tăl meu, dacă nu este cu putinţă să treacă acest
pahar, ca să nu-l beau, facă-se voia ta. 43 Şi
venind, iarăş îi află dormind; căci ochii lor erau
îngreuiaţi. 44 Şi lăsându-i, iarăş ducându-se se
rugă a treia oară, zicând acelaşi cuvânt. 45 Atunci
vine la ucenicii şi le zise: dormiţi de acum şi
odihniţi-vă. Iată s'a apropiat ceasul şi Fiul
omului este dat în mâni de păcătoşi. 46 Scu-
laţi-vă să mergem; iatà s'a apropiat cel care
mă va da prins.

Tradarea lui Iuda.

47 Şi vorbind el încă, iată venì dela mai marii
preoţilor şi bătrânii poporului Iuda, unul din cei
doisprezece, şi cu dînsul gloată multă cu săbii
şi lănci. 48 Iar cel care aveà să-l dea prins le
dete semn, zicând: pe care îl voi fi sărutat, el
este, puneţi mâna pe el. 49 Şi îndată apro-
piindu-se de Iisus, zise: bucură-te, Rabi, şi îl
sărută. 50 Iar Iisus, îi zise: prietene, *fă lucrul*
pentru ce ai venit. Atunci apropiindu-se ei pu-
seră mânile pe Iisus şi îl apucară. 51 Şi iată
unul din cei care erau cu Iisus, întinzând mâna
trase sabia sa, şi lovind pe sluga arhiereului
i-a tăiat urechia. 52 Atunci Iisus îi zice: în-
toarce sabia ta la locul ei, căci toţi care iau
sabie de sabie vor pierì. 53 Sau ţi-se pare că
nu pot rugà pe Tatăl meu, şi-mi va pune în
rând chiar acum mai mult de douăsprezece le-

giuni de îngeri? 54 Dar cum vor fi împlinite
scripturile că aşà trebue să fie? 55 În acel
ceas, zise Iisus gloatelor: ca la un făcător de
rele aţi ieşit cu săbii şi lănci să mă prindeţi?
În fiecare zi stam în sanctuar învăţând, şi nu
m'aţi apucat. 56 Dar toate acestea s'au făcut
ca să fie împlinite scripturile profeţilor. Atunci
toţi ucenicii lăsându-l, fugiră.

Prinderea lui Iisus. Înfăţişarea la arhiereu.

57 Şi cei care prinsese pe Iisus îl duseră la
Caiafa arhiereul, unde erau adunaţi cărturarii
şi bătrânii. 58 Iar Petru îl urmă de departe
până la curtea arhiereului, şi intrând înăuntru
stà cu slujitorii să vază sfârşitul. 59 Iar mai
marii preoţilor şi bătrânii, adecă tot sinedriul,
căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus,
ca să-l omoare, 60 Şi nu găsiră, deşi veniseră
mulţi martori mincinoşi. În urmă venind doi
martori mincinoşi, ziseră: 61 Acesta a zis: pot
dărîmà templul lui Dumnezeu şi în trei zile să-l
clădesc. 62 Şi sculându-se arhiereul îi zise:
nimic nu răspunzi? Ce zic aceştia împotriva ta?
Iar Iisus tăceà. 63 Şi arhiereul îi zise: te jur
pe Dumnezeul cel viu ca să ne spui dacă tu
eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. 64 Zice Iisus
lui: tu ai zis; afară de aceasta zic vouă, de-
acum veţi vedeà pe Fiul omului stând de-a dreapta
puterii şi venind pe norii cerului. 65 Atunci
arhiereul sfăşiă veştmintele sale, zicând că a
rostit defăimare; ce mai avem trebuinţă de mar-
tori? Iată acum aţi auzit defăimarea *lui*. Ce vi-
se pare vouă. 66 Iar ei răspunzând, ziseră: este
vinovat de moarte. 67 Atunci scuipară în faţa
lui şi-i deteră palme. iar alţii îl bătură cu nuiele.

68 Zicând: profetizează nouă, Hristoase, cine
este care te-a lovit?

Tăgăduirea lui Petru.

69 Iar Petru stà afară în curte şi venì la
dînsul o slujnică, zicând: şi tu erai cu Iisus
Galileiul. 70 Dar el tăgăduì înaintea tuturor,
zicând; nu ştiu ce zici. 71 Şi ieşind el la poartă
îl văzù alta, şi zice celor de acolo: şi acesta
erà cu Iisus Nazareul. 72 Şi iarăş tăgăduì cu
jurământ că: nu ştiu pe omul *acesta*. 73 Iar peste
puţin apropiindu-se cei care stăteau ziseră lui
Petru: cu adevărat şi tu eşti dintre ei; căci şi
vorbirea ta te dă pe faţă. 74 Atunci începù a
se blăstemà şi a se jurà că: nu ştiu pe omul
acesta. Şi îndată cântă cocoşul. 75 Şi Petru îşi
aduse aminte de cuvântul lui Iisus care zisese
că: mai înainte de a fi cântat cocoşul de tre ori
mă vei tăgăduì, şi ieşind afară plânse cu amar.

PARTEA 27.

Iisus înaintea lui Pilat. Căinţa târzie a lui Iuda.

Iar făcându-se dimineaţă toţi mai marii preo-
ţilor şi bătrânii poporului se sfătuiră împotriva
lui Iisus, ca să-l omoare. 2 Şi după ce îl legară,
îl duseră şi *îl* deteră în mânile lui *Ponţiu* Pilat
procuratorul. 3 Atunci Iuda, care îl dase prins,
văzând că fu osândit, căindu-se aduse înapoi cei
treizeci de arginţi la mai marii preoţilor şi băt-
rânilor, 4 Zicând: am greşit, dând prins sânge
nevinovat. Iar ei ziseră: ce ne priveşte pe noi?
Tu vei vedeà. 5 Şi aruncând arginţii la templu
se depărtă, şi mergând se spânzură. 6 Iar mai
marii preoţilor luând arginţii ziseră: nu se cu-
vine a-i pune în cutia pentru daruri *făgăduite*
de oarece sunt preţ de sânge. 7 Şi sfătuindu-

se cumpărară cu ei câmpul olarului spre îmmor-
mântarea străinilor. 8 De aceea fu numit câm-
pul acela până în ziua de azi Câmpul sângelui.
9 Atunci se împlinì ceeace fusese rostit prin
Ieremia profetul, care zice: «şi luară cei trei-
zeci de arginţi, preţul pentru cel preţuit pe care
dînşii îl preţuiră dela fiii lui Israel, 10 Şi-i de-
teră pentru câmpul olarului, după cum mi-a
rânduit mie Domnul». 11 Iar Iisus stà înaintea
procuratorului; şi-l întrebă procuratorul, zicând:
tu eşti împăratul Iudeilor? 12 Iar Iisus zise:
tu zici. Şi când se vorbià împotriva lui de
către mai marii preoţilor şi bătrânilor nimic nu
răspundeà. 13 Atunci Pilat îi zice: nu auzi câte
mărturisesc ei împotriva ta? 14 Şi nu răspunse
lui nici un singur cuvânt, încât procuratorul se
mirà foarte.

Iisus şi Barabba.

15 Iar la serbătoare procuratorul aveà obiceiu
să dea pentru gloată drumul la un închis, pe
care îl voiau. 16 Şi aveau atunci pe un închis
vestit, care se numià Barabba. 17 Deci adunaţi
fiind ei împreună, Pilat le zise: la care voiţi să-i
dau drumul pentru voi? Lui Barabba sau lui
Iisus, care se zice Hristos? 18 Căci ştià că din
ură îl dase în mânile lui. 19 Şi stând el pe
scaunul de judecător trimise la dînsul femeia
sa, zicând: nimic să nu aibi tu cu acel drept,
căci multe am suferit azi în vis pentru dînsul.
20 Iar mai marii preoţilor şi bătrânii îndemnară
gloatele ca să ceară pe Barabba, iar pe Iisus
să-l piarză. 21 Dar procuratorul răspunzând, le
zise: la care din cei doi voiţi să-i dau drumul
pentru voi? Şi ei ziseră: lui Barabba. 22 Zice

lor Pilat: dar ce voi face cu Iisus, care se zice
Hristos? Să fie răstignit, zic ei toţi. 23 Şi el
zise: dar ce rău a făcut? Iar ei mai tare strigau,
zicând: să fie răstignit. 24 Şi văzând Pilat că
nimic nu foloseşte, ci mai mare turburare se
face, luând apă îşi spălă mânile înaintea gloa-
tei, zicând: nevinovat sunt de sângele acestui
drept, voi veţi vedeà. 25 Şi răspunzând tot po-
porul, zise: sângele lui asupra noastră şi asupra
copiilor noştri. 26 Atunci dete pentru ei dru-
mul lui Barabba; iar pe Iisus biciuindu-l îl dete
ca să fie răstignit.

Biciuirea, batjocura şi răstignirea lui Iisus.

27 Atunci ostaşii procuratorului luând cu ei pe
Iisus în pretoriu, adunară lângă dînsul toată
cohorta. 28 Şi îmbrăcându-l îi puseră o mantă
roşie. 29 Şi împletind cunună de spini puseră
pe capul lui şi trestie în dreapta lui; şi înge-
nunchind înaintea lui îl luau în râs, zicând: bu-
cură-te, împăratul Iudeilor, 30 Şi scuipând pe
el luară trestia şi îl băteau peste cap. 31 Şi
dupăce au râs de el, desbrăcându-l de manta îl
îmbrăcară cu hainele lui, şi îl duseră ca să-l
răstignească. 32 Şi ieşind afară găsiră pe un
om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta îl
siliră ca să-i ducă crucea. 33 Şi venind la locul
numit Golgota, ce se zice locul căpăţânei, 34 Îi
deteră să bea vin amestecat cu fiere; şi gus-
tând nu voi să beà. 35 Iar după ce l-au răs-
tignit împărţiră între dînşii hainele lui, aruncând
sorţi, *ca să se împlinească ce s'a rostit de profe-
tul: împărţit-au hainele mele lor şi pentru că-
maşa mea aruncară sorţi.* 36 Şi stând îl păziau
acolo. 37 Şi puseră deasupra capului său vina

sa scrisă: ACESTA ESTE IISUS ÎMPARATUL
JUDEILOR. 38 Atunci sunt răstigniţi împreună
cu dînsul doi tâlhari, unul de a dreapta şi altul
de a stânga. 39 Iar trecătorii îl înjosiau prin
vorbe, clătinând capetele lor şi zicând: 40 Cel
care dărâmi templul şi în trei zile îl clădeşti,
mântueşte-te pe tine însu-ţi; dacă eşti Fiu al
lui Dumnezeu, dă-te jos depe cruce. 41 Asemenea
şi mai marii preoţilor, luându-l în râs cu
cărturarii şi bătrânii, ziceau: 42 Pe alţii a mântuit,
pe sine nu se poate mântuì. *Dacă* este împăratul
lui Israel, să se dea acum jos depe
cruce şi vom crede într'însul; 43 S'a încrezut
în Dumnezeu, să-l scape acum dacă îl voeşte;
căci a zis că sunt Fiu al lui Dumnezeu. 44 Acelaşi
lucru îi imputau şi tâlharii care fură răstigniţi
împreună cu el. 45 Şi dela al şaselea
ceas să făcù întunerec peste tot pământul până
la al nouălea ceas. 46 Iar pe la al nouălea ceas
strigă Iisus cu glas mare, zicând: «Eli, Eli, lama
sabachtani? adecă: Dumnezeul meu, Dumnezeul
meu, pentru ce m'ai părăsit? 47 Şi unii dintre
cei care stau acolo auzind ziceau că pe Ilie îl
chemă acesta. 48 Şi îndată alergând unul dintre
ei şi luând un burete îl umplù de oţet, şi
punându-l într'o trestie îi dete să beà, 49 Iar
ceilalţi ziceau: lasă, să vedem dacă vine Ilie
să-l mântuească. 50 Şi Iisus strigând iarăş cu
glas mare îşi dete spiritul. 51 Şi iată catapetasma
templului se sfăşiă în două de sus până
jos, şi pământul se cutremurà, şi pietrile să
despicară. 52 Şi mormintele se deschiseră, şi
multe corpuri ale sfinţilor adormiţi se sculară,
53 Şi ieşind din morminte după învierea lui

intrară în sfânta cetate şi se arătară multora.
54 Iar sutaşul şi cei care împreună cu dînsul
păziau pe Iisus, văzând cutremurul şi cele ce
se făcuseră, se temură foarte zicând: cu ade-
vărat Fiu al lui Dumnezeu erà acesta. 55 Şi
erau acolo femei multe privind de departe, care
urmaseră din Galilea lui Iisus slujindu-l; 56 Între
care erà Maria Magdalena, şi Maria muma lui
Iacob şi Iosif, şi muma fiilor lui Zebedeu.

Înmormântarea lui Iisus.

57 Iar făcându-se seară venì un om avut din
Arimatea, cu numele Iosif, care fu şi el uce-
nic al lui Iisus; 58 Acesta ducându-se la Pilat
cerù corpul lui Iisus. Atunci Pilat poruncì să fie
dat. 59 Şi Iosif luând corpul îl înfăşură în pânză
curată, 60 Şi-l puse în mormântul său nou, pe
care îl săpase în piatră, şi prăvălind o piatră
mare la uşa mormântului se duse. 61 Iar acolo
erà Maria Magdalena şi cealaltă Marie, stând
în faţa mormântului. 62 Şi a două zi, care este
după ziua de pregătire, se adunară împreună
mai marii preoţilor şi fariseii la Pilat, zicând:
63 Domnule, ne-am adus aminte că acel amă-
gitor fiind încă viu a zis: după trei zile mă scol.
64 De aceea porunceşte ca mormântul să fie păzit
bine până a treia zi, ca nu cumvà venind uce-
nicii să-l fure şi să zică poporului: s'a sculat
dintre morţi, şi va fi rătăcirea din urmă mai rea
decât cea dintâiu. 65 Zise lor Pilat: aveţi cus-
todie, plecaţi, păziţi bine cum ştiţi. 66 Iar ei
plecând păziră bine mormântul cu custodie, după
ce au pecetluit piatra.

PARTEA 28.

Învierea. Îngerul şi femeile. Custozii mituiţi. Arătarea înviatului. Porunca botezului.

Iar târziu Sâmbăta, când se luminează de ziuă
întâia a săptămânei, venì Maria Magdalena şi
cealaltă Marie să privească mormântul. 2 Şi
iată se făcù cutremur mare; căci îngerul Domnului
pogorându-se din cer şi venind prăvălì
piatra şi stà deasupra ei. 3 Şi erà înfăţişarea
lui ca *lumină de* fulger, şi îmbrăcămintea lui
albă ca zăpada. 4 Şi de spaimă de dînsul păzitorii
se cutremurară şi fură ca morţi. 5 Iar
îngerul răspunzând, zise femeilor: nu vă temeţi
voi; căci ştiu că pe Iisus care fu răstignit *îl*
căutaţi. 6 Nu este aici; căci s'a sculat după
cum a zis; veniţi, vedeţi locul unde erà pus.
7 Şi repede ducându-vă spuneţi ucenicilor lui
că s'a sculat dintre cei morţi, şi iată merge
înainte de voi în Galilea, acolo îl veţi vedeà.
Iată v'am spus. 8 Şi plecând ele repede dela
mormânt, cu frică şi cu bucurie mare alergară
să vestească ucenicilor lui. 9 Şi, *când se duceau
ele să vestească ucenicilor lui,* iată Iisus le
întâmpină zicând: bucuraţi-vă. Iar ele apropiindu-se
apucară picioarele lui şi i-se închinară.
10 Atunci Iisus le zice: nu vă temeţi; duceţi-vă
vestiţi fraţilor mei ca să plece în Galilea, şi
acolo mă vor vedeà. 11 Iar pe când se duceau
ele, iată unii ai custodii venind în cetate vestiră
la mai marii preoţilor toate cele ce s'au făcut.
12 Şi dupăce se adunară împreună cu bătrânii şi
se sfătuiră, deteră arginţi destui ostaşilor. 13 Zicând:
spuneţi că ucenicii lui noaptea venind
l-au furat, fiind noi adormiţi. 14 Şi dacă aceasta

se va ascultà înaintea procuratorului, noi îl vom
îndupleca şi pe voi fără grije vă vom face.
15 Iar ei luând arginţii făcură după cum au fost
învăţaţi. Şi s'a răspândit vorba aceasta între
Iudei până în ziua de azi. 16 Iar cei unsprezece
zece ucenici se duseră în Galilea, la muntele
unde le rânduise lor Iisus, 17 Şi văzându-l se
închinară *lui,* iar unii se îndoiră. 18 Şi apro-
piindu-se Iisus le vorbì, zicând: datu-mi-s'a ori-
ce putere în cer şi pe pământ. 19 Mergând,
faceţi ucenici toate neamurile, botezându-i în
numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Spirit,
20 Învăţându-i să păzească toate câte v'am po-
runcit. Şi iată eu sunt cu voi toate zilele până
la sfârşitul veacului. Amin.

MATTHEW 1913 #1936

While this appears to be similar
to ~~based~~ 1921 Bible

yet it has numerous variants.

see e.g. 2:3

dânsul	dînsul
3:4 lăcuste	locuste